

பாராமை

- மு. தளையசிங்கத்தின் 'ஒரு தனி வீடு'
நாவல் பற்றிய விமர்சனம் -சமுத்திரன்
- 'மிலிப்பைன்ஸ் - மக்கள் யுத்தம்'
- இலண்டன் லிருந்து வெளியாகும்
'நியூ ஸ்டேட்ஸ்மன்' பத்திரிகைச் செய்தி
- 'பெண்கள் தசர்த்தம்' -விபுதிபடேல்
- 'இசையும் வர்க்கமும்'
-செ.கணேசலிங்கன்
- 'குருட்டு வெளவால்கள்'
-'முல்லைத்தீவான்'
- 'மக்கள் விடுதலைப்பாதையில் உலை
வடிவப் போராட்டம்' -நிரஞ்சன்

தமிழீழ மாணவர்
கலாச்சார ஒன்றிய
வெளியீடு

இலங்கையில் விலை — 4 ரூபாய்

இந்தியாவில் விலை — 2 ரூபாய் 50 சதம்

பிறநாடுகளில் விலை — 1 அமெரிக்கடொலர்

தொடர்புகளுக்கு :

‘பார்வை’

இல. 11 பரமேஸ்வரி காலனி

ஆண்டவர் நகர்

கோடம்பாக்கம்

சென்னை-600 024

இந்தியா

‘ஆய்வகத்தின்’ வெளியீடாக விரைவில் வெளிவருவது:

‘புரட்சிகர மக்களை

ஆயுதபாளையாக்கலும்

மக்கள் படையும்’ — ஜெனரல் கியாப்

பிரதிகளைப் பெறுவதற்கு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்;

ஆய்வகம்

தமிழீழம்.

‘பார்வை’யின் தேவை பற்றி

உலகில் கூர்மையடைந்துள்ள ஆயுதப் போராட்டங்களில் ஒன்றாகத் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் பரிணமித்துள்ளது. இப்போராட்டத்தின் முன்னணிப் படைகளாக ஆயுதம் தாங்கிய பல்வேறு அமைப்புக்கள் உருவாகியுள்ளன. இவை அனைத்துமே பத்திரிகை என்ற சாதனம் மக்கள் தொடர்பில் வகிக்கும் பங்கினைச் சரியான முறையிலே உணர்ந்துள்ளன. ஒவ்வொரு விடுதலை அமைப்பும் தமது அமைப்பின் சார்பாகக் குறைந்த பட்சம் ஒரு வெளியீட்டையேனும் பிரசுரிக்கின்றது. இந்நிலையில் மக்கள் கைகளிலே பல பத்திரிகைகள், பல்வேறு அளவுகளில், வண்ணங்களில்... அனைத்துமே தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலை பற்றியே பேசுகின்றன. அநேகமானவை ஒரே விடயத்தையே பல்வேறு தலைப்புக்களில் மாற்றி மாற்றிப் பிரசுரிக்கின்றன. அதற்கும் மேலாக ஒவ்வொரு அமைப்பும் தமது சாதனைகளைப் பறைசாற்றும் ஒரு கருவியாகவே பத்திரிகைகளை வெளியிடுகின்றன. இப் பத்திரிகைகளிடையே கருத்து ரீதியான வேறுபாடு காண்பது ஒரு சிக்கல் நிறைந்த முயற்சியாகவே மக்களுக்குத் தென்படுகின்றது.

இந்நிலையில் ;-

இன்றொரு பத்திரிகை அவசியமா?

‘பார்வை’யின் தேவை தவிர்க்க முடியாததா? ஆம்!

பார்வை

இன்று மக்கள் கைகளில் கிடைக்கும் பிரசுரங்கள் பற்றிய ஒரு மதிப்பீடே ‘பார்வை’யின் உருவாக்கத்தைத் தவிர்க்க முடியாததாக்குகின்றது. விடுதலை அமைப்புக்களின் பிரச்சார சாதனம் என்ற நிலையைக் கடந்து நிற்கும் பத்திரிகையொன்றைத் தேட வேண்டியுள்ளது. பத்திரிகை என்ற மகத்தான அறிவு சாதனமொன்றின் பணி எமது விடுதலைப் போராட்டத்தில் பூரணமாக உபயோகிக்கப்படவில்லை. சரியான முறையில் வளர்க்கப்படவில்லை. தேசிய

விடுதலைப் போராட்டம் ஒன்றின் முக்கியமான கால கட்டத்தில் கூட-கருத்துக்கள், அபிப்பிராயங்கள், விமர்சனங்கள் என்பன சுதந்திரமாகப் பரிமாறப்பட்டு, போராட்டத்தின் நிறைவுகள் பேணப்பட்டு குறைவுகள் அகற்றப்படவேண்டிய இன்றைய நிலையில் கூட-செய்திகள், அபிப்பிராயங்கள், விமர்சனங்கள் என்பவற்றின் பயணம் ஒரு வழிப்பாதையிலேயே இயக்கங்களிடமிருந்து மக்களுக்கு என்ற ஒரே திசையிலேயே நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது.

அவை மக்களைச் சென்றடையும் போது- உண்மைகள் புனைகதைகளாகின்றன!

புனைகதைகள் உண்மைகளாக்கப்படுகின்றன!!

இது ஆரோக்கியமானதா?

இத்தகைய போக்கு எமது போராட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுமா?

அநீதியை எதிர்த்து, அடக்கு முறையை எதிர்த்து, தன் உயிரைப் பணயம் வைக்கும் ஒவ்வொருமனிதனும் தான் பங்கு கொள்ளும் போராட்டம் குறித்து தனது எண்ணத்தை வெளியிடும் உரிமையைக் கொண்டிருக்கிறான். இவ்வரிமை மறுக்கப்பட முடியாது.

இவ்வரிமையை நிலைநாட்டுவதற்கு தனது உயிர்ப்பிரச்சனை பற்றி சுதந்திரமாகக் கருத்து தெரிவிப்பதற்கு ஈழத்தின் தமிழ் பேசும் பிரஜை ஒருவருக்கு இருக்கும் வாய்ப்புக்கள் போதுமானதாக இல்லை. அதற்கான ஊடகங்களும் போதுமானதாக இல்லை.

‘பார்வை’—

இன்னொரு ‘பத்திரிகை’ அல்ல!

பத்தோடு பதினொன்று அல்ல!!

‘பார்வை’ என்பது ஒரு மேடை. தமிழ் பேசும் பிரஜையின் சுதந்திரமான கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான ஒரு களம். தமிழ் பேசும் மக்களது விடுதலையில் உண்மையான அக்கறை கொண்ட அனைவரும் எவ்வித அச்சமோ தயக்கமோ இன்றித் தமது அபிப்பிராயங்களை முன்வைப்பதற்கான ஒரு

சங்கப்பலகை. ‘பார்வை’ ஒரு சமூகத்தின் உணர்வு பூர்வமான குரல்; ஒரு போராட்டத்தின் நிலைக் கண்ணாடி.

மக்களே வாருங்கள்! புனித வேள்வியொன்றில் நாம் எல்லோரும் பங்கேற்போம். காழ்ப்புணர்வுகளையும், குழுவாதங்களையும் களைந்து உண்மையான மனித நேயத்தையும், தோழமை உணர்வையும் எமக்குள்ளே முனைவிடச் செய்வோம். சுதந்திரமான, பக்கச்சார்பற்ற, ஆக்க பூர்வமான கருத்துக்கள், விவாதங்கள், விமர்சனங்களின் மூலம் எமது போராட்டத்தில் உள்ள குறைகளைக் களைந்தெறிய முயற்சிப்போம். புதிய எல்லைகளைத் தேடி எமது சிந்தனைப் புலத்தை விரிவடைய வைப்போம்.

—ஆசிரியர் குழு

கலாச்சாரச் சீரழிவு

சோவியத் ரஷியா இன்று ரஷியா சமூக ஏகாதிபத்தியமாகச் சீரழிந்து விட்டது என்றால் சண்டைக்கு வருகிறார்கள். அங்கே கலாச்சாரம் சீரழிந்துவிட்டது என்பதற்கு பலபல ஆதாரங்கள் நாளும் பெருகிவிட்டன.

அண்மையில் இந்திய நாட்டின் எட்டு திரைப்படங்களை விலை கொடுத்து வாங்க முன் வந்திருக்கிறது ரஷியா. அதிலே வெட்கக் கேடான விஷயம் இது தான், ஒரு படம் டிஸ்கோ டான்ஸர்; மற்றொன்று: ஏத்துஜே கேலியே (இரண்டும் இந்திப்படங்கள்) முதலாவது படம் மேலை ஏகாதிபத்திய சீரழிவு “டிஸ்கோ” உயர்த்திப் போற்றும் ஆபாசத் திரைப்படம்; பின்னது, காதல் ரசம் சொட்ட சொட்ட எடுக்கப்பட்ட நம் நாட்டு மசாலப் படம்.

ஒரு ‘சோசலிச’ நாட்டு மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட படங்கள்தான் வாழ்க்கைக்கு தேவையா? இது ஒன்றே போதாதா ஒரு சோறு பதம் பார்க்க!

ஆதாரம்: புதிய கலாச்சாரம்

' ஒரு தனி வீடு '

நாவல் பற்றிய ஒரு விமர்சனம்.

—சமுத்திரன்

மு. தனையிங்கத்தின் ஒரு தனி வீடு எனும் நாவல் பற்றி சென்னையில் ஓர் இளம் ஈழத் தோழர் குறிப்பிட்டார். 25 வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்டு கடந்தவருடம் பிரசுரிக்கப் பட்ட தென்றும். இந் நாவல் 1958 கலவரங்களின் அரசியல் தாக்கத்தை 'திர்க்க தரிசனத்துடன்' படம் பிடிப்பதாகவும் கூறினார். நான் நாவலை வாசிக்க விரும்புவதாகச் சொன்ன போது அவரே அதைத்தந்தும் உதவினார்.

'ஒரு தனி வீடு' கதையை சென்னை விருந்து பங்களூர் செல்லும் போது ரயிலில் படித்தேன். எனது ஐரோப்பிய நண்பரொருவரும் என்னுடன் கூடப் பயணம் செல்தார். நான் தனையிங்கத்தின் நாவலைப் படித்துக் கொண்டிருந்த அதே வேளையில் அவர் Irwing Wallace இன் The Prize என்ற நான்கைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். இடையிடையைய சிங்கத்தின் கவையான பகுதிகளை அவருக்கு மொழி பெயர்த்துக் கூறினேன். எனது சமூகமான யாழ்ப்பாணம் பற்றிய சில விடயங்களை நாவலில் வந்த சம்பவங்களை வைத்து அவருக்கு விளக்கிய போது இரண்டையுடனும் ஆச்சரியத்துடனும் அவர் கேட்டார். அவரும் Wallace இன் சில கவையான பகுதிகளை எனக்கு உரத்து வாசித்துக் காட்டினார். இரண்டு கதைகளும் இருவேறு உலகங்கள் பற்றியவை. வேறுபட்ட ஒழுக்கவியல் நியதிகள் விழுமியங்களைக் கொண்ட சமூகங்கள் பற்றியவை. ஆயினும் எனக்கும் எனது நண்பருக்குமிடையே இந்த இரு நாவல்கள் பற்றிய சம்பாசனை கலை இலக்கியம், அரசியல் கலாச்சாரம் பற்றிய ஒரு பொதுவான உரையாடலாக மாறியது. ஈழத் தமிழர் பிரச்சனையில்

போராட்டத்தில் மிகவும் அக்கறை கொண்ட அவரிடம் 'ஒரு தனி வீடு' பற்றிய எனது கருத்துக்களை இன்றைய நிலைமைகளுடனும் நாவல் அமைந்துள்ள காரணப் பகுதியுடனும் தொடர்பு படுத்திக் கூறிய போது ஆர்வத்துடன் கேட்டார். அந்தப் பிரயாணத்தின் கணிசமான பகுதி இலக்கியம் பற்றிய விடயங்களைப் பேசுவதில் கழிந்தது. என் கைவசம் இருந்த சேரவின் 'மமன்' இரண்டாவது குரியோதயம் என்ற கவிதைத் தொகுப்புக்கள் பற்றியும் நண்பருடன் உரையாடினேன்.

ஒரு தனி வீடு பற்றிய இந்தக் குறிப்பு இந்த உரையாடலின் ஒரு பக்கவிளைவெனலாம்.

தனையிங்கத்தின் இன் நாவலின் சமூகப் புலம் தனையிங்கத்தின் சொந்த ஊரான யாழ்ப்பாணத்தின் புகுநீவு. அதே நேரத்தில் புகுநீவு சமூகரீதியில் தனித்து நிற்கும் ஒரு 'நீவு' ஆகல. யாழ்ப்பாணத்தின் வேறு ஒரு கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்த என்னும் இந்த நாவலின் பாத்திரங்களை எனது கிராமத்திலும் இனங்கண்டு கொள்ள முடிகிறது.

இந்த நாவல் நகரும் காலம் 1950—1960. நாவல் இரண்டு பாகங்களாக அமைந்துள்ளது. இவை இரண்டும் ஒரே காலத்தில் எழுதப்பட்டதா அல்லது இரண்டிற்கு மிடையே ஒரு இடை வெளி இருந்ததா என்பதைச் சரியாகச் சொல்ல முடியாது. இரண்டாவது பகுதி குடும்ப மட்ட பிரச்சனைகளிலிருந்து பரந்த அரசியல் களத்திற்கு வாசகனை இழுத்துச் செல்கிறது. இறுதியில் தமிழருக்கு தனி நாடு வேண்டுமென்ற செய்தியுடன் முற்றுப் பெறுகிறது. இங்கே நாவலாசிரியரின் சமூகப்பார்வை அரசியலபிப்பி

ராயங்கள் தப்பிப்பிராயங்கள். “கொம்பூனி ஸ்டுகள்” மீதான வெறுப்பு சமுத்தங்கும் அப்பாற்பட்ட தமிழ் இன ஒருமைப்பாட்டுக் கருத்துகள் எல்லாமே புலப்படுகின்றன. தனைய சிங்கத்தின் சமூகப் பார்வை பற்றிய ஆழ்ந்த விமர்சனம் இங்கு எனது நோக்கமில்லை. அவருடைய இந்த நாவல் நமது சமூகத்தின் ஒரு பகுதியை நமது வரலாற்றின் ஒரு கணத்தை எப்படிப் பிரதி பலிக்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதே எனது நோக்கம். இது அவருடைய தத்துவார்த்த நிலைப்பாடு பற்றிய விமர்சனமாகவும் தவிர்க்க முடியாதபடி அமையலாம்

தனது சூழல் பற்றிய நுணுக்கமான அறிவும் அதே நேரத்தில் அங்கு வாழும் மனிதர்களின் உணர்ச்சிகளுடன் உணர்வுகளுடன் நெருக்கமான பிணைப்பும் கொண்ட ஒரு இலக்கிய கர்த்தா அவனுடைய சமூகப்பார்வை எப்படி இருப்பினும் சில யதார்த்த நிலைமைகளை படம் பிடிக்கவே செய்கிறான். அவனது கலைத்துவப் பிரதிபலிப்பில் சமூக நிகழ்வுகளின் விவரணம் அவன் உணர்வு பூர்வமாகக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் கருத்துக்களை ஏற்காதவர்களுக்கும் பயன் தரக்கூடியது. ஒரு தனி வீட்டில் வரும் நெருங்கிய உறவினர்களாக கந்தையர்—பொன்னம்பலத்தார் குடும்பங்களிடையிலான உறவு இந்தக் குடும்பங்களுக்குள்ளே நிலவும் மனித உறவுகள் நமது சமூகம்பற்றிய பல அப்பட்டமான் உண்மைகளை தனி மனித மட்டங்களில் தெளிவாகப் பிரதி பலிக்கின்றன. சாதியால் இரத்த உறவுகளால் ஒன்றாகப் பிணைந்திருக்கும் இவ்விரு குடும்பங்களுக்குமிடையே பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு காலத்தோடு வளர்ந்து சமூக அந்தஸ்தில் வேறு பாடு வளரும் போது ஏற்படும் முரண்பாடுகளின் வெளிப்பாடுகளை நாவலாசிரியர் கையாண்டுள்ள விதம் குறிப்பிடத்தகுந்தது. இந்த வெளிப்பாடுகள் பலவிதம். இவற்றில் முக்கியமானது சிங்கராசன்—சேதா உறவு பாதிக்கப்படும் விதம். அவர்களின் பால்ய காலத்து கனவு நமது சமூகமரபுகளின் படி ‘நியாயமானது’ சேதா—சிங்கராசனின் முறைப் பெண் என்பதால் சூழலிலுள்ள பெரி

யவர்கள்கூட தம் பகிழ்களால் இந்தச் சிறுவர்களின் கனவுகளை வளர்க்க உதவுகிறார்கள். ஆனால் ‘முறைப்பெண்’ என இயற்கை நியதி போலாகிவிட்ட பழைய மரபினை சமூக நகர்ச்சியும் பண வேறுபாடும் கொண்டுவரும் புதிய மரபுகள் மறுதலிக்கின்றன. “...வழியடிக்கிற இவரும் தூண்டல் கம்புகாவிற இவற்ற மகனும் இல்லாட்டா எனக்கும் என்ற மகனுக்கும் நட்புந்தான் வந்திரப்போகுது.” என்ற பென்னம்பலத்தாரின் வார்த்தைகள் அவருடைய புதிய பணக்காரத்திமிரையும் சிங்கராசனுக்கும் சேதாவுக்கும் மிடையே அவர்களின் மனோகரமான கனவுகளையும் விட வேகமாக வளர்ந்து விட்ட சமூக அந்தஸ்து வேறுபாட்டையும் பயங்கரமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த அவமதிப்பில் புதிய செல்வந்தரின் அகங்காரமும் வெள்ளாளனின் சாதி வெறியும் இரண்டு வார்த்தைகளிலே அம்மணமாய்த் தெரிகின்றன.

குடும்பங்களிடையிலான அந்தஸ்து வேறுபாடுகளின் வெளிப்பாடுகள் விழாக்களாக உருவெடுப்பது நமது சமூகத்தில் நாம் பொதுவாகக் காண்பது. சடங்குகளை தமது டாம் பீகத்தை விளம்பரப்படுத்தி நம்மவர்கள் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள். இந்த விளம்பரக் கோலாகலங்களில் புதிய பணக்காரர் தமது பெருமையை வெளிக்காட்டும் விதம் அவர்களின் வறிய உறவினர்களிடம் ஒருபுறம் தாழ்வுச் சிக்கலையும் துன்பத்தையும் மறுபுறம் பொருமையையும் ஏற்படுத்துகிறது. பணக்கார வீடொன்றில் படாடோபத்துடன் கொண்டாடப்படும் சடங்கில் விருந்தினராக வரும் வறிய உறவினர்களின் அக உலகின் போராட்டங்களும் சித்திரவதைகளும் நமது சமூகத்தின் அசமத்துவத்தின் மனிதத்துவம் குன்றிய மனித உறவுகளின் அகநிலை பூர்வமான வெளிப்பாடுகளே இவற்றின் தனிமனித மட்ட தாக்கங்களின் வேறுபாடுகளை கந்தையர் குடும்பத்து அங்கத்தவர்களிடம் காணலாம்.

குடும்பமென்ற நிறுவனத்தின் ‘பரிசுத்த’ தோற்றத்துக்குப் பின்னால் அன்றாட வாழ்வில் பொருளாதார சமூகக் காரணி

களின் தாக்கத்தால் அந்த நிறுவனத்தின் அங்கங்களான மனிதர்களிடையே நடைபெறும் கபடங்கள், கொடுமைகள், பழி வாங்கல்கள், சுயதண்டனைகள் போன்ற வற்றை இந்த நாவலின் வாசகன் உணருவான். நமது சமூகத்தில் பேச்சளவில் வெளித்தோற்றத்தில் புனிதப்படுத்தப்படும் ஒழுக்கவியல் நெறிகளுக்கும் யதார்த்தத்துக்கு மிடையேயுள்ள முரண்பாட்டைக் காணுவான். இந்த ஒழுக்கவியலின் போலித்தனமும் மனிதரின் வாழ்நிலை பிரச்சனைகளை மூடி மறைத்து உள்ளுக்கே வெந்து சாக வைக்கும் சமூக உறவுகள் மட்டுமே நமது சமூக அமைப்பு அழிக்கப் படவேண்டுமென்பதற்கு போதுமான நியாயங்களாகின்றன. சீதனக் கொடுமையால் வாழ்வில் நம்பிக்கையிழந்து தற்கொலை செய்யும் பரிமளமும் இந்த முடிவுக்கே நம்மைத் தள்ளுகிறது. “கல்வியில் சிறந்த” யாழ்ப்பாணத்தின் அநாகரீகத்தின் கலாச்சாரப்பின்னடைவின் வடிவமே செல்வியா வாத்தி. செல்வியாக்களை இலங்கையில் தமிழர் வாழும் பல பிரதேசங்களிலும் குறிப்பாக மலை நாட்டிலும் நாம் சந்தித்திருக்கிறோம். நமது சமூக அமைப்பின் பிற்போக்குத் தனத்தை பறைசாற்றும் இந்தப் பிரதிநிதிகளைக் காணும் போதெல்லாம் நமது மக்களின் நாகரீகம் மீட்சி பெற இந்த அமைப்பு அழிக்கப் படவேண்டுமென்ற செய்தி ஒலிக்கவில்லையா?

நாவலின் முதலாம் பாகத்தை வாசித்த போது இந்த எண்ணங்கள் என்மனதில் எழுந்தன. கொம்பூனிசத்தில் நம்பிக்கையுள்ள வாசகன் நான். தனைய சிங்கத்தின் கலைத்துவப் பிரதி பலிப்புக்களைப் பார்த்து இப்படிச் சிந்திக்கிறேன். இன்னொருவர் வேறு விதமாகச் சிந்திக்கக்கூடும்.

இரண்டாம் பாகத்துக்கு வருகிறோம். பரந்த சமூகத்தளத்துக்குள் பிரவேசிக்கிறோம். அரசியலை நேரடியாக அப்படியே எதிர் கொள்கிறோம். சிங்கராசன் வளர்கிறான் சிறு, கடை முதலாளியாகிறான். படிக்கிறான் அரசியல் பேசுகிறான் தமிழரசுக் கட்சி முக்கியஸ்தனாகிறான். அவனுடைய ஆரம்ப

கால வளர்ச்சிக்கு உதவும் ஒருகொம்பூனிஸ்ட் மாஸ்டரைச் சந்திக்கிறோம். சிங்களம் மட்டும் வருகிறது. 1958 நடைபெறுகிறது. அதன் தாக்கங்கள் புங்குநீவிலும் ஏற்படுகின்றன. டாக்டரை மணந்த சேதா விதவையாகத் திரும்புகிறான் வியாபாரிகள் அகதிகளாய் வருகின்றனர். சிங்கராசன் சேதாவை மணக்கிறான். அவன் சொல்கிறான் “நமக்கு ஒரு நாடும் அரசும் ஒரு கூட்டாட்சியின் கீழ் தர மறுத்தால் ஒரு தனிநாடு அல்லது கடல் கடந்த ஒரு பரந்த தமிழ் நாட்டின் கூட்டாட்சியாவது அமைக்கவேண்டும். அதற்காகவாவது போராடுவேம். இங்கு யார் வராவிட்டாலும் நான் போராடுவேன். மறை முகமான ஒரு ‘அண்டர் கிரவுண்ட்’ பயங்கர இயக்கமாவது என் தலைமையில் அமைத்துப் போராடுவேன்” இது தான் அந்த இளம் ஈழப்போராளி குறிப்பிட்ட தனைய சிங்கத்தின் தீர்க்க தரிசனம் போலும்.

இரண்டாம் பாகத்தில் கதாசிரியரின் பாத்திரவார்ப்பில் அவருடைய அரசியல் பார்வையில் நேரடி ஆதிக்கத்தை காண முடிகிறது. சிங்கராசன் தான் ஆசிரியரின் இலட்சிய பாத்திரமாக வளர்த்தெடுக்கப் படுகிறான் கொம்பூனிஸ்ட் மாஸ்டர் கொம்பூனிஸ்ட் கட்சியினதும் “கொம்பூனிஸ்ட்டுக்களினதும்” குறைபாடுகளின் வடிவமாகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளார். தமிழர் உரிமைப்போராட்டத்தை கொம்பூனிஸ்ட்கள் முன்னெடுக்கத்தவறியமை விமர்சிக்கப் பட்டவேண்டியது. அது இடதுசாரி இயக்கத்தின் மாபெரும் குறைபாடு. ஆனால் கொம்பூனிஸ்ட் மாஸ்டரையும் அவரது கட்சியையும் விமர்சிக்கும் சிங்கராசன் எனும் இலட்சியவாதி எந்த இலட்சியங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான்? எந்தக்கட்சியுடன் சேர்கிறான்? கொம்பூனிஸ்ட் கொள்கைகளுக்கு அப்பால் போக விரும்பும் அவனை ஆகர்ஷித்த கட்சி தமிழரசுக் கட்சி! இதை நாம் நம்பித்தான் ஆகவேண்டும்.

தமிழரசுக் கட்சி சமஷ்டி கோருவதால் தான் பிற்போக்குக் கட்சியென இடது சாரிகள் கூறினார்களாம். சிங்கராசன்

சந்திந்த கொம்பூனிஸ்ட் மாஸ்டர் உண்மையிலேயே சரியில்லைத்தான். ஏனென்றால் அவர் அவனுக்கு தமிழரசுக்கட்சியை இடது சாரிகள் ஏன் பிற்போக்கானதெனக் கொண்டார்கள் என்பதைக் கூட சரியாக விளக்க முடியாத ஒரு கொம்பூனிஸ்ட். தனைய சிங்கத்தால் அப்படி ஒரு கொம்பூனிஸ்ட்டைத்தான் பார்க்க முடிந்திருக்கிறது. தன் சூழலை யிகவும் நுணுக்கமாகவும் கலைத்துவத்துடனும் விவரிக்கும் தனைய சிங்கத்துக்கு தமிழரசுக் கட்சி ஏன் பிற்போக்குக் கட்சியென தமிழ் இடது சாரிகள் கருதினார்கள் என்பதை மட்டும் ஏன் தான் நேர்மையாக விவரிக்க முடியவில்லையோ தெரியாது. கொம்பூனிஸ்ட்டுகளின் அரசியல் குறைபாடுகள் தனிப்பட்ட குறைபாடுகளைத் தெரிந்த அளவிற்கு அவருக்கு இந்த விஷயம் மட்டும் எப்படியோ தெரியாது போய் விட்டது. உண்மை என்ன?

தமிழரசுக் கட்சியினர் பிற்போக்குவாதிகளே தான். காரணம், அவர்கள் தமிழ் சமூகத்துக்கள்ளையிருந்த பிற்போக்கு சாதிக் கொடுமைகளைப் பேணிக் காத்தனர் அல்லது மூடி மறைத்தனர். போலிச் சமபந்திப் போசனங்களால் தம் மாற்றம் விரும்பாமனப் பாங்கினை மூடி மறைக்க முயன்றனர்.

தமிழரசுக் கட்சியின் மொழியுரிமைப் பிரச்சாரம் தமிழ் இனவாத அடிப்படையிலேயே அமைந்தது. “நாய்க்குணம் படைத்த நந்த சேனாக்களையும் பேய்க்குணம் படைத்த புஞ்சி நோனாக்களையும்” பற்றிப் பேசினார்கள். ஆண்ட பரம்பரை பற்றிக் கத்தினார்கள். இது பிற்போக்கில்லாமல் நற்போக்கா?

“தந்தை” செல்வா திருக்கோணமலை பிரிட்டிஷ் தளம் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட போது மகாராணிக்குத் தந்தியடித்து எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது பிற்போக்கில்லையா? நெற்காணி மசோதா போன்ற சாதாரண சீர்திருத்தத்தைக் கூட எதிர்த்த சமஷ்டிக் கட்சியினரை எப்படி அழைப்பது?

பள்ளிக்கூடங்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டதை எதிர்த்த கட்சியை ஏக்கராவரி

(acreageetan) கொண்டுவரப்பட்டபோது எதிர்த்த கட்சியை கொம்பூனிஸ்ட் கட்சியையும் விட மூற்போக்கான கட்சி என அழைப்பவர்கள் வலதுசாரிப் பிற்போக்குவாதிகளைத் தவிர யாராயிருக்கமுடியும்.

1965இல் சமஷ்டியைக் காற்றிலே பறக்க விட்டு U. N. P. யுடன் “ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கும்” புனித கைங்கரியத்துக்காக இணைந்த கட்சியை எப்படி அழைப்பது?

இப்படியே அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம். இவையெல்லாம் தனையகிகத்துக்கும் தெரிந்த விடயங்கள் தான். தமிழரசுக்கட்சியின் அரசியல் கனவான்களை இந்த நாவலின் நாம் காணவில்லை. அந்தக் கட்சியைப்பற்றி கேள்விப்படுகிறோம். அதில் சிங்கராசன் என்னும் இலட்சிய புருஷன் சேர்கிறான்.

இத்தனைக்கும் மார்க்சிய வாதிகள் பற்றி நியாயமான கேள்விகளே எழுப்பப்படுகின்றன:

“கொம்பூனிஸ்ட் பார்வையில் தமிழர் கேட்கும் உரிமைகள் நியாயமானது என்பதை ஏன் இவர்கள் அடித்து ஆணித்தரமாகக் சொல்லக்கூடாது?”

“லெனின் அகராதியில் எல்லா சிறுபான்மை இனமும் பெரும்பான்மை இனம் அனுபவிக்கும் சகல விதமான உரிமைகளையும் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று தானே கூறுகிறது?”

“உள்ளூர் சாதியப் பிரச்சனையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உயர் சாதிக் கெதிராகப் போராடத் தூண்டுவதில் முழு மூச்சாக நிற்கும் இவர்கள் ஏன் சிங்களவர் தமிழரின் நிலம், மொழி, கலாச்சாரம் யாவற்றையும் சூறையாடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்?”

ஆயினும் இந்தக் கேள்விகள் சிங்கராசனை கொம்பூனிஸ்ட்டுகளையும்விட புரட்சிகரமான ஒரு அணியைப் போய்ச் சேர உதவவில்லை. இந்தக் கேள்விகளை கொம்பூனிஸ்ட் கட்சியின்

தவறுகளைப் புட்டுக்காட்ட நல்லசிவம் பயன்படுத்தினார். இவற்றின் கூட்டாக சிங்கராசன் கலபமாக கொம்பூனிட் கட்சியை உதறித் தள்ளி விடுகிறான். அதையும்விட கலபமாக தமிழரசுக் கட்சியுடன் இணைந்து விடுகிறான். இந்த இடைசியப்பாத்திரம் சிங்கராசன் மிகச் சாதாரணமான தொன்றையே செய்கிறான். அந்தக் காணத்திய அலையுடன் விமர்சனமின்றி ஒன்றி விடுகிறான்.

அப்போதெல்லாம் தமிழரசுக் கட்சியின் தமிழ் இனவாதம் மிகுந்த தேசியவாதக் கருத்துக்களையும் கம்பூனிச எதிர்ப்புக் கருத்துக்களையும் மகாத்மா காந்தியையும் "ஈழத்துக்காந்தி" யையும் பற்றிப் பேசுவது தான் விஸ்போரும் அரசியல். உள்ளூர் அரசியல்வாதிக் குரிய இலட்சணங்களை யெல்லாம் பெற்றுக் கொண்ட அடிப்படைக் கல்வி, சிறு கடை முதலாளி பேச்சு வன்மை etc, etc.—சிங்கராசன் தமிழரசுக் கட்சியின் அக்காலத்திய கிராமிய மட்டத்து அசல் தலைமைப் பிரதிநிதி. சிங்கராசன் சொல்கிறான் "அறிஞர்களையும் அவர்களின் தத்துவங்களையும் பொறுத்தவரை என் மனதை காந்தியால் தொடமுடிந்ததே ஒழிய மார்க்ஸாலோ ஸ்டாலினாலோ தொட முடியவில்லை." "இது அக்காலத்தில் நாம் காது புளிக்கக் கேட்ட மேடைப்பேச்சு. இந்த வகையில் சிங்கராசன் யதார்த்த பூர்வமான பாத்திரம் குட்டி வியாபாரியாகிவிட்ட சிங்கராசன் தன் சமூக நகர்ச்சிக் கூடாகத்தன் "வெள்ளாள" வாழ் நிலையை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டான். "அவனுடைய தூண்டல் காம்புகாவின" காலத்து நினைவுகள் பரந்த அடிப்படையான புரட்சிகரமாற்றத்தைத் வலியுறுத்தும் கொள்கைவாதியாக அவனை மாற்றவில்லை, அந்த நினைவுகள் அவனுக்கு வரவில்லை. போன்னம்பலத்தார் வீட்டில் திருமணம் செய்து தன் பால்ய கனவை நனவாக்கும் அந்தஸ்த்தையும் அவன் பெற்றுவிட்டான் முன்புமுறைப்பெண்ணைசேதாவையும் அவனை யும் 'வர்க்கம்' பிரித்தது: இப்போ அந்த வேறு பாடு இல்லை அவனுடைய அரசியலும் அவனுடைய வாழ்நிலைக்கு உகந்த அரசியல்.

ஆபிரிக்கரின் வாழ்வுக்கான உதவி

ஒரு நாட்டினது முக்கியத்துவமானது அது கொண்டிருக்கும் கனிப்பெருள் வளங்களில் முக்கியமாகத் தங்கியுள்ளது. ஆனால், உலகில் கனிப்பெருள் வளங்கள் அதிகமாக இருக்கும் ஆபிரிக்க நாடுகளில். மக்கள் பட்டினியால் தினமும் இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகிலுள்ள கனிப்பெருள் வளங்களுள் ஆபிரிக்காவின் பங்குகள் கோபாற்று (90%), தங்கம் (50%) பிளாட்டினம் (40%) என்றாலும் (80%) ஜேர்மனியம் (90%) இதைவிட அங்கு நிலக்கரி, பெற்றோல், வைரம், லத்தியம், குரோமியம், யுரேனியம் போன்ற கனிப்பொருட்களும் உண்டு. இருந்தும் இதனால் வரும் செல்வமானது அங்குள்ள மக்களுக்குப் பயன்படாது அங்கிருக்கும் அரசினதும் மற்றும் ஏகாதிபத்தியங்களினதும் வயிற்றை நிரப்பவே பயன்படுவதாலும், கிடைக்கும் உணவுப் பொருட்கள். மருத்துவ வசதிகள் கூடச் சரியாக மக்களிடம் பங்கிடப் படாததாலும் இத்தகைய இறப்புகள் தவிர்க்க முடியாததாகியுள்ளது.

இவ் இறப்புகளைக் குறைக்கும் பொருட்டு "ஐரிஸ்" ஐச் சேர்ந்த பொப் ஜெல்டோவ் (Bob Geldof) என்னும் ஒரு பாடகர் லண்டனில் வாழ்வுக்கான உதவி (Live Aid) என்னும் இசை நிகழ்ச்சி வைத்ததன் மூலம் பெருந்தொகையான மில்லியன் டொலர்கள் சேர்த்துக் கொடுத்துள்ளார். இந் நிகழ்ச்சியானது நேரடியாகத் தொலைக்காட்சியில் 150 இற்கும் மேலான நாடுகளிற்கு ஒளிபரப்பப்பட்டதன் மூலமும், கசெட்டில் பதிவு செய்து விற்கப்பட்டதன் மூலமாகவும் கிடைக்கும் பணமும் அவர்களுக்கு (குறிப்பாக எதியோப் பியா, சாட் மொசம்பிக், அங்கோலா, சூடான் நாடுகளிற்கு) உணவு மருத்துவ உதவிகளாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படியான உதவி அவர்களது கஷ்டத்தை நிரந்தரமாகப் போக்கா விடினும் அம்மக்கள் இறப்பதைக் குறைக்கலாம் என்ற ரீதியில் பாராட்டப்படக் கூடியதே. இந் நிகழ்ச்சியை நடத்திய "பொப் ஜெல்டோவ்" இன் பெயர் உலகில் சமாதனத்துக்கான நோபல் பரிசுக்காகச் சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்த வகையிலும் சிங்கராசன் நமது சமூகத்தின் ஒரு வயதுப்போக்கின் பிரதிநிதியாகிறான். யதார்த்தப்படைப்பு.

ஆனால் காந்தியைப்பற்றிப் பேசும் சிங்கராசன் அண்டர் கிரவுண்ட் இயக்கம்பற்றியும் பேசுகிறான். அதேநேரத்தில் அவனுடைய தமிழ்த் தேசியவாதம் இலங்கைத் தமிழரும், இந்தியத்தமிழரும் இணைந்த ஒரு தனி நாடுவரை செல்கிறது. இங்கும் சிங்கராசன் ஒரு புதுமைப்பிறவியில்லை. இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டுடனே அல்லது முழு இந்தியாவுடனே இணைவதைப் பல நடுத்தர வர்க்க தமிழர்கள் மான சீகமாக விரும்பினர். இன்றும் பலர் விரும்புகிறார்கள்! சிங்கராசனின் உலகம் சிறியது. அவன் புங்குடு தீவுக்கு மப்பால் போகாதது இதற்குச் காரணம் எனக் கூறுவதையும் விட அவனுடைய சமூகப்பார்வை குறுகிய தமிழ் தேசிய வாதத்தால் சிறைவைக்கப்பட்டுள்ளதே காரணமெனலாம். ஆகவே மார்க்சியத்தை விமர்சித்த சிங்கராசன் அந்தத் தத்துவத்தையும் தாண்டி முன்னேறவில்லை. அவன் வாழ்ந்த காலத்து அலையில் அகப்பட்டுமார்க்சியத்துக்கு எதிரான போக்குடனே இணைகிறான். இந்தப் போக்கே நல்லாசிரியரையும் பலமாகப் பற்றிக் கொண்டது. இதைப் புரிந்துகொள்ள முதலாம் பாகத்துக்கும் இரண்டாம் பாகத்துக்கு மிடையேள்ள அடிப்படை வேறுபாடுகள் உதவுகின்றன.

முதலாம் பாகத்தில் குடும்ப மட்ட மனிதநிலைமைகளை அல்லல்களை குமுறல்களை மிக நுணுக்கமாகப் படம் பிடிக்கும் நாவலாசிரியர் சில அடிப்படையான சமூக முரண்பாடுகளை வெளிக்கொணர்கிறார். (1) து அனர் விரும்பியோ விரும்பாமலோ நடைபெறுகிறது. இரண்டாம் பாகத்தில் இந்த முரண்பாடுகளை யெல்லாம் தமிழ் தேசிய வாத அரசியல் மூலைக்குள் ஒதுக்கி விடுகிறது. அத்துடன் சிங்கராசனின் வாழ்நிலை மாற்றத்துடன் அவனைத் தொடரும் நாவலாசிரியர் முதலாம் பாகத்தின் பிரச்சனைகளையும் விட்டுவிடுகிறார். தர்க்க ரீதியில் பார்க்குமிடத்து முதலாம்

பாகத்தில் நாம் படிக்கும் வரிகளுக்குப் பின்னே இருக்கும் விமர்சன ஆற்றல் மிகுந்த நாவலாசிரியரின் மனம் இரண்டாம் பாகத்தில் அந்த ஆற்றலை இழந்துவிடுகிறது. இந்த முறிவு மிகவும் தெளிவாகவே தெரிகிறது. எழுந்துவரும் தேசியவாத அலையை அவர் விமர்சன ரீதியில் ஏன் அணுகவில்லை? இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் காண நாம் தனிய சிங்கத்தின் தத்துவார்த்தப் பார்வையை ஆராய வேண்டும். அதைச் செய்ய இதுவல்ல இடம். ஆனால் இங்கு எழுப்பப்பட்ட கேள்விகள் அடுத்த கட்டமாக நம்மை அத்தகைய ஒரு விவாதத்துக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதே என் கருத்து.

இன்று சிங்கராசனுக்கு 25 வருடங்களுக்குப் பின் தமிழ் தேசிய வாதமும் ஈழ விடுதலைப் போரும் எங்கு போய்க் கொண்டிருக்கின்றன? அல்லது எங்கு போக முயற்சிக்கின்றன? கடந்த பல வருடங்களின் நடைமுறைகள் காந்தியத்தை மட்டும் பயன்ற ஒரு கருத்தமைவாகக் காட்டவில்லை. "ஈழத்துக் காந்தி"யின் பின்னாலிருந்த வர்க்க நலன்களை தோலுரித்துக் காட்டியுள்ளன.

சிங்கராசன் சார்ந்திருந்த இயக்கத்தின் வர்க்கத் தன்மைகளை அறிந்த இன்றைய புரட்சிகர தேசியவாதிகள் பழைய தலைமையை நிராகரித்து விட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல அவர்களின் புரட்சிகரத் தேடல் தமிழ் சமூதாயத்தையே அடிப்படையில் மாற்றவல்ல. தத்துவத்தை நோக்கியதாய் அமைந்து விட்டது. அவர்கள் மார்க்ஸியமே தமக்கு வழி காட்டவல்லது என்ற நிலைப்பாட்டுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று அவர்களுக்கு "கொம்யூனிஸ்ட் மாஸ்டர்கள்" தேவையில்லை. அவர்களாகவே நடைமுறைக்கூடாகச் சிந்தித்து படித்து மார்க்சியத்தை அணுகுகிறார்கள். தமிழ் தேசிய வாதம் இனிமேல்தான் நமது சமூதாயத்தை மாற்றவல்ல முற்போக்கு அலையாக மாறப் போகிறது.

இலண்டனிலிருந்து வெளிவரும்

நியூ ஸ்டேட்ஸ்மன் (New Statesman)

கூறுகிறது!

ஸ்ரீலங்காவின் தமிழ் கலகக்காரர்களை

இந்தியா நடத்தும் விதம்!

(மீண்டும் பேச்சு வார்த்தை ஆரம்பித்த இந்த வாரத்தில் இந்தியாவின் மத்தியஸ்தம் பாத்திரம் பற்றி அம்றிற் வில்சன் (AmritWilson) கேள்வி எழுப்புகிறார்.)

“மக்களுக்கு அரிசி, மா, மண்ணெண்ணை இல்லாத நிலை ஆனால் இயக்கங்களோ ஒருவித ஆயுத மனநோய் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு இயக்கத்தலைமைப் பீடமும் நெருக்கடியில் உள்ளன. பணம், ஆயுதப்பயிற்சி, படை ஆகியவற்றை முன்னேற்பாடாகபெற்றிருந்த போதும் இவர்கள் விடுதலையையும், தமிழீழத்தையும் (தமிழ் தேசிய தாயகம்) வென்றெடுப்பார்கள் என முட்டாள்கள் மாத்திரமே நம்ப முடியும். ஒரு புரட்சிக்கு யுத்த தந்திரம் நடைமுறைத்தந்திரம் என்பனதேவை. ஆனால் எமது கவனம் அரசியலிலோ, பொருளாதாரத்திலோ இல்லை. எமக்கு S. M. G,ம் A. K. 47-ம் தான் தேவைப்படுகின்றது. அத்துடன் எமது இறுதியான எதிரியாகிய அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராக போராடுவதற்கு இந்தியாவை போன்ற ஓர் அரசுடன் இணைவதிலுள்ள சரியான தன்மை பற்றிய சந்தேகம் ஏன் எழவேண்டும்?”

இந்தியாவில் இராணுவப் பயிற்சி முடித்துக்கொண்ட தமிழ் கெரில்லா ஒரு வரால் மற்றொரு விடுதலை இயக்க நண்பருக்கு

இக்கடிதம் கடந்த வருடக் கடைசியில் எழுதப்பட்டது. இலங்கையில் தனியான தமிழரசு அமைக்கப் போராடும் புரட்சிகர இயக்கங்களின் அணிகளின் இடையே இந்த வகையான துன்பகரமான குழப்பநிலை பீடித்திருப்பதை இது காட்டுகிறது.

கடந்த சில மாதங்களாக வெவ்வேறு விடுதலை இயக்கங்களுக்குள் ஏற்பட்ட பதட்டநிலை உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. இதில் இரண்டு பிரதான விடயங்களாவது ஒன்று அவர்களது சொந்த தலைமை பற்றியதும் மற்றயது இந்தியாவின் பாத்திரம் பற்றியது. உத்தியோக பூர்வமாக தமிழ் போராட்டம் இரு அம்சங்களை கொண்டது. ஒன்று இராஜதந்திரமானது, இன்னொன்று சாராம்சத்தில் பாசாங்கானது. இந்த பேச்சுவார்த்தையானது (ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கும் ஐந்து விடுதலை இயக்கங்களுக்கும் மற்றும் ஒரு பாராளுமன்ற கட்சியான TULF இற்கும் இடையில்) ஆட்டங்கண்டு, இந்த வாரம் மீண்டும் அதே சூழ்நிலையில் அடுத்த சுற்று பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமாகிறது. இடைநிலையாளர்களால் மட்டுமே மீண்டும்

பேச்சுவார்த்தைக்கு வருமளவிற்கு தமிழ் பிரதிநிதிகள் சிறிலங்கா அரசின் சலுகைகளினால் கோபமுற்று பேச்சு வார்த்தையிலிருந்து வெளியேறினர்.

இலங்கையில் உள்ள நிலைமையில் மாற்றம் கொண்டுவர இப்பேச்சு வார்த்தை எதுவும் செய்யவில்லை. போர் நிறுத்தமானது பேச்சுவார்த்தை காலகட்டத்திற்காக உத்தியோகப் பூர்வமாய் அமுலாக்கப்பட்டது அரசு படைகளால் மீறப்பட்டது மட்டுமல்லாது, அரசினால் “தமிழ் பயங்கரவாதிகளுக்கு” எதிராக என ஆயுதம் வழங்கப்பட்ட சிங்கள மக்கள் ஊர்காவல் படையினராக பயிற்றுவிக்கப்பட்டு பெருமளவு படுகொலை, கொள்ளை மற்றும் முழுக்கிராமத்திற்கே தீவைத்தல் போன்ற நடவாதப்படுகின்றன. இந்தநிலையில் இந்திய அரசு இலங்கையில் தலையிடுவதற்கு எந்த அளவிலான அரசியல் தலையீட்டிற்கு தார்மிக உரிமையை நிறுவியுள்ளது. இந்திய அரசு காஷ்மீர், நாகலாந்து, மிசோராம், பஞ்சாப் மற்றும் பிற மாநிலங்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான கோரிக்கையை கையாள்வதில் தோல்வியடைந்த போதும், ராஜீவின் புதிய செயல் திறனுள்ள பொதுத்தொடர்பு துறை (PR Department) இத்தார்மிக உரிமையை நிலைநாட்டி சமாளித்துக்கொண்டது. அரசியல் வாதிகளில் பொரிஸ் பெக்கர், (Boris Becker) என இந்திய பத்திரிகைகளால் அழைக்கப்படும் புதிய பிரதமர் ராஜீவ் புதிதாக ஸ்தாபித்த நவீன (அவர் கம்பியூட்டரில் அதிக அக்கறையுள்ளவர்) இயங்கு திறனுள்ள (அவர் தனியார் தொழிலுக்கு ஊக்கந்தருகிறார்), முற்றிலும் பக்கசார்பற்ற தன்மை என்பவற்றிற்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

பிராந்திய வரலாறு, இலங்கை—இந்திய அண்மைக்கால வரலாறு தற்காலிகமாக மறைக்கப்பட்ட நிலையிலுள்ளது. தற்பொழுது பேச்சு வார்த்தையிலீடுபட்டிருக்கும் ஐந்து விடுதலை இயக்கங்களுக்கு 1983 கோடையிலிருந்து பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. பயிற்சியின் தன்மை இக்குழுக்களில் ஒன்றைச் சேர்ந்த

உறுப்பினர் ஒருவரால் அதன் தாக்கம்பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இது முழுக்க முழுக்க இராணுவ பயிற்சியே. இந்தியாவில் இது போன்ற கோரிக்கைகளுக்காக போராடிய புரட்சிவாதிகளை கொன்றதும் இதே கோரிக்கைகளை எழுப்பிய மக்களை கொன்றதுமான அடக்குமுறை இராணுவமே இந்திய இராணுவம். எனவே எமக்கும் எவ்வாறு கொல்வது என்பதே கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இதன் அடுத்த விளைவு இப்பயிற்சி எடுத்த ஒவ்வொரு RAW வினாவும் இலகுவில் கண்காணிக்கப்படுபவர்களாக உள்ளார்கள். RESEARCH & ANALYSIS WING [RAW] ஈடுபடானது வரப்போவதை சொல்லக் கூடியதாக விருந்தது. அவசரகாலநிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டபோது இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு பிரிவினாவாத இயக்கத்தினரின் நடமாட்டத்தை கண்காணித்துக் கொண்டிருந்ததுடன் நாட்டிலுள்ள இடதுசாரி குழுக்களுள் ஊடுருவி கண்காணிப்பதில் தீவிரமாக இருந்தார்கள் இந்திய இரகசிய பொலிஸர் ஆனால் இலங்கையில் RAW நடவடிக்கைபற்றி வதந்திகள் வந்த போதும், இந்திய அரசு கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேறொரு முறை பழைய வழக்கமான கீழ்த்தரமான முறைகளில் குறைவானவையையே கையாண்டது.

பேச்சுவார்த்தையிலீடுபட்டிருக்கும் ஐந்து இயக்கத் தலைவர்களும் இந்தியாவில் அகதிகளாக நஞ்சும் புகுந்துள்ளார்கள். பெரும்பாலும் இவர்கள் அனைவரும் சென்னை நகரில் வசதிவாய்ந்த ஆடம்பரமான வீடுகளில் உள்ளார்கள். இவர்களுடைய அகதி அந்தஸ்து எந்நேரமும் இல்லாமல் செய்யப்படும் என்பதானது இந்திய அரசின் தயவில் தங்கியிருக்கச் செய்துள்ளது இந்திய அரசு மத்தியஸ்தம் வகிப்பதென்பதைக் காட்டிலும் அவர்களை கட்டுப்படுத்தவே செய்கிறது

ஒப்பிட்டளவில் சிறியதும், ஆனால் இலங்கையில் செல்வாக்கு வளர்ந்து வரும் விடுதலை குழு, இந்தியாவிடமிருந்து எந்தவித உதவியும் பெறாத தமிழீழ தேசிய விடுதலை முன்னணியின் (NLFT) பேச்சாளர், இந்திய அரசு ஏன்

தமிழரின் பிரச்சனையில் அக்கறை படுகின்ற தென்பதை எனக்குத் தெரிவித்தார்.

“இந்தியாவிலுள்ள தமிழர்கள் இலங்கை சிங்கள அரசுக்கு எதிராக தங்கள் குரலை எழுப்பியுள்ளார்கள். ஆனால் இலங்கையிலுள்ள தமிழர்களுக்கு உண்மையான சோசலிச தமிழீழம் வெற்றிகரமாக அமையுமாயின் அது இந்தியாவிற்கு அச்சுறுத்தலாக அமைவதோடு மேலும் இந்தியாவிலுள்ள வெவ்வேறு குழுக்களும் தமக்கு சுயநிர்ணய உரிமை வேண்டுமென தவிர்க்கவியலாது போராட ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

இந்திய அரசிலுள்ள தமிழ்நாட்டில் வசிக்கும் தமிழர்கள் இவ் விடுதலை இயக்கங்களுக்கு ஆதரவளிக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான்; ராஜிவிற்கு இன்னும் அதிக கவலைகளிக்கக் கூடியதாக இருப்பது எதுவாக இருக்குமென்றால் தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் பாராளுமன்ற அரசியல் கட்சிகள் எல்லாரும் முன்பு பிரிவினை கட்சிகளாக இருந்தனர் என்பதுதான். ஆனால், இந்த ஸ்திரமற்ற பயங்களுக்குக் காரணமாக, சக்திவாய்ந்த பொருளாதாரத்தின்- அவசியத் தேவைகள் உள்ளன, மிகப்பெரிய அளவிலான IMF [பன்னாட்டு நிறுவனம்] கடனுடன் பொருளாதார உறவுகளிலும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கான விசேஷ சலுகைகள், அடக்குமுறை தொழிற் சட்டங்கள் வழியாக, 1978 லிருந்து இந்தியா, மேற்கு நாடுகளோடு நெருங்கி வந்துள்ளது. மேலும் அரசியல் ரீதியாக ஆப்கானிஸ்தானிலும், ஈரானிலுமுள்ள சம்பலங்களின் காரணமாக, ஆசியாவில் அமெரிக்காவின் கடைசி நம்பிக்கையாக இந்தியா வளர்ந்து தோற்றமெடுத்துள்ளது. மிகை உற்பத்தி, தேவைப் பற்றாக்குறை போன்ற நெருக்கடி மிக்க பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளினால், இந்திய முதலாளித்துவமானது, பங்களாதேஷ் இலங்கை போன்ற அண்டை நாடுகளின் சந்தைகளைத்தேட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளது.

குழந்தைகளுக்காக

● குறும்புத்தனம் செய்!-அது மிகச்சரியானது.

“செங்குத்தான சுவர்களின் மேல் ஏறு!

மரங்களின் மேல் தாவு!
ஒரு கப்பலோட்டியைப் போல
சைக்கிளை ஓட்டிச் செல்!
மத போதனை செய்யும்
முல்லாவின் உருவத்தை
கேலிச்சித்திரமாக்கும்
உன் பென்சிலால்

குர்-ஆனின் பக்கங்களில்

“கன்னா-பின்னா” வென்று கிறுக்கு.

நீ அறிந்தாக வேண்டியது-

இந்தக் கறுப்பு மண்ணிலே

உனக்கே ஒரு சொர்க்கத்தை எப்படி

உருவாக்கிக்கொள்வது என்பதைத்தான்!

படைப்பின் தொடக்கம்

ஆதாம்-என்று

பாடம் சொல்பவரை

நில நூல் புத்தகம் காட்டி வாயடக்கு!

இந்தப் பூமியின் முக்கியத்துவத்தை-நீ

அறிந்தாக வேண்டும்.

● அன்னையும் பூமியும் ஒன்றே!

அவளை நேசிப்பது போலவே

இவளையும் நேசி!

-நஜீம் இக்மத்-

(துருக்கிய கவிஞர்)

பிராந்திய வல்லரசாக உருவாகியுள்ள இதனுடைய புதியபங்கானது அண்டை நாடுகளின் ஆயுதப்பரிவர்த்தனை, உதவிகளை பயன்படுத்துவதை கண்காணிப்பது உட்பட இந்திய நிறுவனம் பிராந்தியப்பாதுகாப்பிற்கான முகாமையாளனாக ஆவதற்கான தேவையை புலப்படுத்துகின்றது.

பெண்கள் தசாப்தம்

விபுதி படேல்

FRONTIER என்ற ஆங்கில சஞ்சிகையிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டது.

1975-85 இடையேயான பத்தாண்டுகளை ஜ. நா. சபை பெண்களுடைய தசாப்தமாகப் பிரகடனஞ் செய்து பத்தாண்டுகள் கழிகின்றன. ஆசியாவில் ஜனநாயக உரிமைகளும், மனித உரிமைகளும் மீறப்பட்ட பல சம்பவங்களை இத்தசாப்தம் தரிசித்துச் செல்கிறது. ஆண், பெண் இருபாலாருமே இவ்வுரிமை மீறல்களுக்குப் பலியாக்கப்பட்ட போதிலும், பெண்கள் அதிக அளவு துன்புறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

பிலிப்பீன்ஸ், தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா ஆகிவற்றில் அதிகரித்துவரும் ராணுவமயமாக்கலும். இந்தியா, பாகிஸ்தான் இலங்கை, பங்களாதேஷ் என்பவற்றில் மக்கள் மீதான பயமுறுத்தலும் இந்நாடுகளிலுள்ள பெண்களின் வாழ்க்கையில் தமது தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஆசிய நாடுகள் பலவற்றில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைச் சம்பவங்கள் தொடர்ந்து திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன (நிறுவனரீதியாக்கப்பட்டுள்ளன) என்றால் மிகையாகாது, பிலிப்பீன்ஸ், தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா, ஆசிய நாடுகளில், இராணுவத்தால் அதிக எண்ணிக்கையில் கற்பழிப்பு,

இந்தியா, நேபாளம், ஸ்ரீலங்கா, பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளில் பெண்கள் மீது போலீஸ் வன்முறை என்பன நல்ல உதாரணங்கள்.

இந்தியா, ஜப்பான் போன்ற பெயரளவிலான பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் நிலவும் நாடுகளில் மக்களுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஜனநாயக உரிமைகளே உள்ளன. சர்வாதிகார அரசுகளின் கீழ் நிலைமைகள் மிக மோசமாக உள்ளன. ஆசிய நாடுகளின் அதிகார வெறிப் போக்குக்கு அந்நாடுகளின் மோசமாகி வரும் பொருளாதார நிலையை ஒரு காரணம் எனலாம். பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக மக்கள் தமது அடிப்படைத் தேவைகளுக்காக வீதியில் இறங்கியுள்ளனர். அத்துடன் தாய்லாந்து, பிலிப்பீன்ஸ் போன்ற நாடுகளின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் மேலும் ஆதரவு பெற்று வளர்கின்றன. இவற்றினால் அரசுகள் தமது பிடியை இறுக்கியுள்ளன.

ஆசியாவின் சில நாடுகளிலுள்ள பெண்ணுரிமை இயக்கங்கள் வற்புறுத்தல்களினால் சமவேலைக்குச் சம கூலி போன்ற சில மிதவாத சட்டங்கள் காகிதங்களில் உள்ளன. அதே

● என்னுடைய புத்தகங்களைவிட அதிகமாக நான் சிறந்தவரா என்பது எனக்கு தெரியாது; ஆனால் ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் என்ன எழுதுகிறாரோ அதைவிடச் சிறந்தவராகவும், உயர்ந்தவராகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

(லியோ டால்ஸ்டாய்க்கு ம. கோர்க்கி எழுதிய கடிதத்தில் இருந்து)

வேளையில் பெண் தொழிலாளர்களது ஜனநாயக உரிமைகள், தொழிற்சங்க உரிமைகள் என்பன, சுதந்திர வர்த்தக வலயங்கள் நிறுவப்படுவதன் காரணமாகப் பறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பெண்கள் போராட்டங்களைக் குறித்து அரசு இரட்டை நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டு உள்ளது. மத்தியதர வர்க்கப் பெண்கள் உத்தியோகங்களில் முன்னுரிமை, இடஒதுக்கீடு விகிதாசாரம் போன்ற மிதவாதக் கொள்கைகளுக்காகக் குரலை உயர்த்தும்போது அரசு சில சமயங்களில் இணங்குகிறது. ஆனால் உழைக்கும் பெண்கள் தம்மை அணி திரட்ட ஆரம்பிக்கும்போது ஈவிர்க்கமின்றி அவர்களை ஒடுக்குகின்றது. பாகிஸ்தானில் 1977 இல் இராணுவச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட போது, பாகிஸ்தானில் புதிய இஸ்லாமிய ஒழுங்குச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு பாகிஸ்தானிய பெண்கள் மீது மேலும் சமூகக் சமைகள் சுமத்தப்பட்டன. மதத்தின் பெயரால் அச்சமுட்டும் சித்திரவதை முறைகள் வடிவமைக்கப்பட்டு மக்களுடைய அன்றாட எரியும் பிரச்சனைகளிலிருந்தும் ஜனநாயக ரீதியான எதிர்பார்ப்புக்களிலிருந்தும் திசை திருப்பியுள்ளனர்.

ஆசியாவின் சகல அரசுகளும் மத ஒழுக்கக் கோவைகள் சமூக வழமை என்பவற்றை அடிப்படையாக வைத்து தனியுரிமைச் சட்டங்களை ஆக்கியுள்ளன. மதமும், சமூக வழமையும் பெண்கள் மீது காழ்ப்புணர்வுள்ள கொள்கையையே நெடுங்காலமாகக்

கொண்டுள்ளன. இதனால் அரசு சட்டங்களும் பெண்களுக்கு எதிரான, ஒரு தலைப்பட்டமான கருத்தையே தெரிவிக்கின்றன. பெண்களது தனித்தன்மையுள்ள ஒருமையை இச்சட்டங்கள் அடையாளம் காட்டவில்லை. அத்துடன் பெண்களைத் தந்தை, கணவன், மகன் ஆகியோரில் தங்கி நிற்கும் நிலையுள்ளோராகவே சட்டங்கள் கருதுகின்றன.

ஆசியப் பெண்கள் நில உரிமைக்குப் பாத்தியமற்றவர்கள். நிலச் சீர்திருத்தங்கள் கூட ஆண்களுக்கே நில உரிமைகளை அளிக்கின்றன. இதன் காரணமாகப் பல நாடுகளில் நில உரிமை கோரி விவசாயப் பெண்களது போராட்டங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன.

நீ அறியாத கோட்பாடுகள்

எப்படி எம்மைக் கொலை செய்வாய்? வரிசையில் நிறுத்தி சுட்டுத்தள்ளி, ஆந்தைகள் அலறும் இரவுகளில் இருட்காடுகளில் நெருப்பை உமிழ்ந்து எம்மைக் கொலை செய்யலாம்.

பிறகும், அதிர வைத்த குண்டுகளில் உன்னோடு வந்தவர் துண்டாய் சிதறப் பொறி தெறித்து நீ ஆடிய கணங்களில் நிதர்சனமாயுன் முன் மறுபடி நாம் தயவின்றிக் சுட்டுத்தள்ளுவாய்

ஊர்ஊராய் நெருப்பின் நாக்கில் எமது உடலை உடமையைக்கருக்கு மதகின் கீழே வீசி யெறிந்து உயிருடன் தீயிடு பிறகும், நிலம் பிளந்து நூராய் ஆயிரமாய் வருவோம்.

உனக்குப் புரிவதில்லைதான், ஒரு பூவில் இருந்து நூறுவிதைகள் உண்டாவது.

-சுமார்

பிலிப்பைன்ஸ் - மக்கள் யுத்தம்

அண்மையில் மணிலாவிலிருந்து வந்துள்ள பரபரப் பாண செய்தி, அங்கு கையொப்பமான ஒற்றுமை ஒப்பந்தமாகும். இதில் பெரும் அரசியல் தலைவர்களும், மறைந்த எதிர்க்கட்சிப் பிரமுகர் பெனிக்னோ அக்யூனோ (Benigno Aquino)வின் மனைவி கோரி அக்யூனோவும் கையொப்பமிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். கடுமையான சுகவீன முற்றிருக்கும் சர்வாதிகாரி பெர்டினான்ட் மார்க்கோஸ் (Ferdinand Marcos) இற்கு பின் எதிர்கட்சிகள் நியமிக்கும் நபரை தெரிவு செய்வதாக கையொப்பமிட்ட அனைவரும் ஒத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

இந்த ஒப்பந்தம் மேலும் சிலவற்றைத்தெளிவு படுத்தியுள்ளது. எதிர்கட்சிகளால் தெரிவு செய்யப்பட உள்ள வேட்பாளர் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்படும் பட்சத்தில்—கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சட்ட ரீதியான கட்சியாக அங்கீகரிக்கவும், அரசியல் கைதிகள் அனைவரையும் நிபந்தனையின்றிவிடுதலை செய்ய சட்டமியற்றவும், மிக முக்கியமாக, உடனடியாக அமெரிக்கதளங்களை அகற்றவும் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறது.

பொதுமக்களிடையே பெரும் மதிப்பு பெற்று வரும் இவ்வெகுஜன தேசிய இயக்கங்களின் வளர்ச்சி கண்டு வாஷிங்டன் நிர்வாகம் குழம்பி உள்ள அதேவேளை கவலையும் கொண்டுள்ளது.

வாஷிங்டனுக்கு தலைவலி கொடுத்து வரும் பின்வரும் மூன்று அமைப்புகள் குறித்தும் வாஷிங்டன் நிர்வாகம் பெரிதும் கவலை கொண்டுள்ளது.

I. N. D. F - தேசிய ஜனநாயக முன்னணி. (National Democratic Front)

இது முழுமையாக சர்வாதிகாரத்தை அழித்தொழிக்கும் நோக்கம் கொண்ட ஒரு தலைமைறைவுக் கூட்டணியாகும். இம்முன்னணி ஐக்கிய நாடுகளின் (அமெரிக்காவின்) பிடியில் இருந்து மீண்டு உண்மையான அரசியல் பொருளாதார சுயாதிக்கம் கொண்ட ஆட்சியை அமைப்பதையும், அடிப்படை நிலச்சீர்திருத்தத்தை அமுல் நடத்துவதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்ட அமைப்பாகும்.

புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் (N.P.A.) பெண் போராளி ஒருவர்.

II, C.P.P - பிலிப்பைன்ஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (Phillippines Communist Party)

இது தேசிய ஜனநாயக முன்னணியில் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள அமைப்பாகும்.

III. N.P.A-புதிய மக்கள் இராணுவம் (New People's Army)

தேசிய ஜனநாயக முன்னணியின் ஒரு அங்கமும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆயுதப் பிரிவுமாகும்.

தேசிய ஜனநாயக முன்னணியின் பலத்தையும் செயல்முறையையும் தாமதமாகவே புரிந்து கொண்ட ரீகன் நிர்வாகம் தற்போது CIA, அரசின் பல்வேறு அங்கங்கள், அரசு கருவூலம், பென்டகன் மற்றும் அரசு ஆராய்ச்சித்துறை போன்றவற்றின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளது. இக்குழுவானது புரட்சிகர மக்கள் இயக்கங்கள் பற்றிய முழுவிபரங்களைக் கண்டறிந்து ஒரு செயல் திட்டத்தை தயாரிக்கும்படி பணிிக்கப்பட்டுள்ளது.

புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் [NPA] பலத்தை நீண்டகாலமாகவே குறைவாக கணிப்பிட்டு வந்த மார்க்கோஸின் அரசு தற்போதுதான் புதியமக்கள் இராணுவத் [NPA] தினது செயல் திட்டங்களையும் பலத்தையும் சரியாகவே கணிப்பிட்டுள்ளது. மிகக் காலம் தாமத்தியே பென்டகனும், அரசு அங்கங்களும் புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் [NPA] பலத்தை சரியாகக் ஒப்புக் கொண்டு உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, பிலிப்பையின்சில் 40000 கிராமங்களில் 1/2 பங்கு புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் செல்வாக்கில் உள்ளது என்பதையும் 20000 அங்கத்தவர்களை கொண்டுள்ளது என்பதையும் அமெரிக்க அரசு உணரத் தொடங்கியுள்ளது.

சென்ற ஆண்டு நாடு முழுவதுமாக கொரில்லா முன்னணி (Guerilla Front) 45ல் இருந்து 59 மாகாணங்களுக்கு பரவி

உள்ள அதே நேரத்தில், கொரில்லாக்களின் ஆளுமையின் கீழுள்ள பகுதிகள் 53ல் இருந்து 59ஆக உயர்ந்துள்ளது. மக்கள் இராணுவத்தினர் தற்போது பெற்றுள்ள வெற்றி ஆனது மார்க்கோசிற்கும் அவரது துணைவியார் இமல்டா விற்கும் கிடைத்த தனிப் பெரும் தோல்வியாகும். ஜனாதிபதியின் சொந்தமாகாணமான வடக்கு லூசானிலுள்ள இலகோஸ் நொர்ட் (Ilocos norte)யின் நிலைமையை விபரிக்க வந்த செய்தி தாள் ஒன்று கூறுகின்றது. "சீர்குலைந்து வரும் நிலைமையை சமாளிக்க ஓர் விசேஷ படைப்பிரிவினரையையே அமர்த்த வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப் பட்டுள்ளனர்."

ஜனாதிபதியின் மனைவியின் சொந்த மாகாணமான வலோட்டாவிலும் சொந்த ஊரான டொலர்சாவிலும் புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் செல்வாக்கும் செயல்முறைகளும் பெருகி வந்துள்ளது.

பிலிப்பையின்சின் மூன்றாவது பெரிய தீவான சமர் தீவில் (Samar Island) பெர்து மக்களிடையே புதிய மக்கள் இராணுவத்தினருக்கு செல்வாக்கு வளர்ந்துள்ளதை பிலிப்பையின்ஸ் இராணுவத்தினர் ஒத்துக் கொண்ட உண்மையாகும். பிலிப்பையின் ஸின் இரண்டாவது பெரிய தீவான "மிண்டநாவோ" (Mindanao)வில் புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் வளர்ச்சி அரசிற்கு பிரமிப்பை தோற்றுவித்துள்ளது. புதிய மக்கள் இராணுவமானது தமது உறுதியான நடவடிக்கைகள் மூலம் நாட்டுப் புறங்களில் அரசு இராணுவம் புகமுடியாத நிலையை தோற்றுவித்துள்ளது.

மார்க்கோஸின் இராணுவத்தினர் புதிய மக்கள் இராணுவத்தை எதிர்த்து நிற்கும் இடங்களை "கொரில்லா முன்னணி" என்றும் இராணுவத்தினரால் ஊடுருவமுடியாத இடங்களில் உள்ள, புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் தளங்களை "கொரில்லாத் தளங்கள்" எனவும் பிரித்துக்காட்டுகின்றனர். இவ்வகை கொரில்லாத் தளங்கள் மேலும் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு பெற்று இன்னும்

இரண்டு வருடங்களில் வெல்ல முடியாத சக்தியாக வளர்ந்து நிற்கும் என்பது புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் கணிப்பாகும். மக்கள் இராணுவத்தினர் தற்போது தங்களின் இறுதி இலக்கை அடைவதில் முன்னோக்கிச் செல்லுவதாக நம்புகின்றனர். அத்துடன் அவர்களின் திட்டமிட்ட தாக்குதலுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாத அரச இராணுவத்தினர் தங்களின் திட்டமிட்ட இறுதித் தற்காப்பு நடவடிக்கையில் கூடமக்கள் இராணுவத்தினரிடம் தோல்வியையே கண்டு வருகின்றனர்.

தாக்குதலில் முன்னேற்றம் கண்டு வரும் புதிய மக்கள் இராணுவம், தங்கள் திட்டத்தின் படி முன்னேறிய கட்டத்தில் கொரிலாக் குழுக்களுக்கு பதிலாக 100 போர் வீரர்கள் அடங்கிய போர்ப்படையாக செயல்படுகின்றது. ஒவ்வொரு கொரிலாத் தளங்களை யும் அப்புறப்படுத்தி அவ்விடங்களில் தங்களை நிலை நிறுத்திக் கொள்வார்கள். இக் காலகட்டம் சிறு அளவிலான கொரில்லாக் குழுக்களின் நடவடிக்கையாக அல்லாமல், முறையாக இயங்கும் இராணுவ நடவடிக்கை முதன்மையானதாகவும், கொரில்லா நடவடிக்கைகள் துணை நடவடிக்கையாகவும் அமையும் காலமிது.

இன்னும் மூன்று அல்லது 5 ஆண்டுகளில் தற்போது நடத்தப்படும் தற்காப்புயுத்தங்களுக்குப் பதிலாக, எதிரியை நிலை குலை வைக்கும் அளவிற்கு வளர முடியும் என்கின்ற நம்பிக்கை ஊட்டும் வகையில் புரட்சிகர இயக்கத்தின் அரசியல் இராணுவ கட்டுமானங்கள் (INFRASTRUCTURE) உள்ளன.

அரசியல் கைதியாக சிறையில் இருக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவரான யோஸ் மரிய சீசன் அண்மையில் ஒரு பேட்டியில் பின்வருமாறு மக்கள் இராணுவத்தின் பலத்தை குறிப்பிட்டுள்ளார், "புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் பலமும் செல்வாக்கும் கணிசமான அளவு உயர்ந்துள்ளது. நாட்டில் உள்ள 1500 நகர சபைகளில் 50% ஆன இடங்களில்

பூரணசெல்வாக்குகொண்டதாக புதிய மக்கள் இராணுவம் வளர்ந்து வந்துள்ளது. தனது படைகட்டுமானத்தின் மூலம், ஏன் போர்ப்படைகள் மூலம் நாட்டின் பெரும்பான்மைப் பகுதிகளில் இராணுவத்தினரை அழித்து ஒழித்துவிட முடியும்" யுத்த தந்திர ரீதியிலான "ஸ்தம்பித்த நிலைமை" (STALEMATE) உருவாகும் பொழுது, எதிரித் துருப்புக்களின் படைகளை ஒரே ஒரு நடவடிக்கை மூலமாக அழித்தொழித்தல் வாடிக்கையாகியே விடலாம். பிரதேச தலைநகர்கள், சிறிய நகரங்கள் ஆகியவற்றில் அரசுத் துருப்புக்களை அழித்தல், அல்லது அவர்களை நிராயுத பாணி ஆக்குதல் என்ற அடிப்படையில் தொடர்ந்து அவற்றை தற்காலிகமாக கைப்பற்றும் நிலைமை சாத்தியமானதே.

இராணுவ உண்மை நிலைப்பாட்டை கருத்தில் கொண்டே சீசன் தனது கணிப்பீட்டை கூறியுள்ளார், என்பது நடைமுறையைப் பார்க்கும் போது தெளிவாகின்றது. தற்போது கூட மக்கள் இராணுவம், அரசு துருப்புக்களின் எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிடும்போது. 1:6 என்ற விகிதத்தில் உள்ளது. மின்டானாவோவில் தளம் அமைத்து போராடும் மொரோ தேசிய விடுதலை முன்னணியினரை (M.N.L.F) சமாளிக்க 20,000 இராணுவத்தினரை அமர்த்த பிலிப்பையின்ஸ் அரசு நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந் நிலையில் மிகுதி 80,000 அரசு இராணுவத்தினருக்கு, எதிராக 10,000 விடுதலை உணர்வு கொண்டவர்களும், மிக உயர்ந்த சக்தி கொண்ட றைபிள்களை கொண்டிருப்பவர்களுமான புதிய மக்கள் இராணுவத்தினரின், திட்டமிட்ட போர்த்தாக்குதல்களை சமாளிப்பதென்பது இயலாத காரியமாகும்.

இராணுவத்தினருடன் ஒப்பிட்டு தனது பலத்தைக் கணிப்பதில் புதிய மக்கள் இராணுவத்தினர் முன்னிற்கின்றனர். அவர்களின் கணிப்பின் படி புதிய மக்கள் இராணுவத்தினருக்கு 25,000 உயர் சக்தி றைபிள்களை கையாளக் கூடிய முழு நேர கொரிலாக்களாலேயே அரசு இராணுவத்தினரை ஈடு செய்ய

முடியும்' இது அவர்களால் எளிதில் அடைந்து விடக்கூடிய இலக்காகும். புதிய மக்கள் இராணுவத்தினர் அரசு இராணுவத்தினருக்கு எதிரான தங்களது தந்திரோபாய யுத்த வழிமுறைகளைக் கையாள்வதோடு மக்கள் இராணுவத்தை கட்டி எழுப்புவதிலும் கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர். அத்தோடு பரந்த பட்ட அளவில் பெருகி வரும் மக்கள் இராணுவத்தினரை கட்டிவழிகாட்ட அரசியல் கட்டுமானமும், நிர்வகிக்கும் பொறுப்பும் புதிய மக்கள் இராணுவத்தையே சார்ந்துள்ளது.

புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு முக்கிய காரணிகளாக அமைந்த பிற காரணிகளை நாம் எளிதாக கணிப்பிட்டு விடமுடியாது. 1969 மார்ச்சில் புதிய மக்கள் இராணுவம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது முன் வைத்த "நீண்டகால மக்கள் யுத்தம்" என்ற அடிப்படை யுத்த தந்திரமே இதில் முக்கிய காரணியாகத் திகழ்கின்றது. பிலிப்பையின்ஸ் புரட்சிவாதிகள் 1950ல் பழைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாலும் மக்கள் படையினராலும் (HUKS) கடைப்பிடித்து வந்த திடீர் இராணுவ எழுச்சி (Swift Armed Uprising) முறைகளில் இருந்து கசப்பான பாடங்களை இன்றைய கட்சி கற்றுக் கொண்டுள்ளது. அதே வேளை புதிய மக்கள் இராணுவத்தையும் புதிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் கட்டி எழுப்பிய இளைய தலைமுறையினர் மிகவும் கவனமாக திட்டமிட்டுவந்துள்ளனர். பிலிப்பையின்ஸ் மக்களில் 60% மக்கள் வாழும் கிராமப் புறங்களில் தங்களின் அரசியல் இராணுவ பலத்தை முறையாக பொறுமையுடன் கட்டுவதை வலியுறுத்தினர்.

1970ல் அமடோ குரேரோ என்பவர் தங்கள் நாட்டின் குறிப்பான சூழலுக்கேற்ற (Specific Character) மக்கள் யுத்தப் பாதையை வகுத்ததன் மூலம் கட்சியின் அரசியல், சிந்தாந்தத்தில் ஒரு புதிய திருப்பு முனையை உண்டாக்கினார்.

குரேரோ எழுதுகிறார் நாம் மிகவும் சிக்கலான முனைகளில் போராட வேண்டியுள்ளது.

ஏனெனில் எமது நாடோ அளவில் சிறியது. மேலும் கிராமப்புறங்கள் துண்டு துண்டாகக் கிடக்கின்றன பல்வேறு சின்னஞ்சிறு தீவுக் கூட்டங்களாய் சிதறிக்கிடக்கும் நம் நாட்டின் குறிப்பான தன்மைக்கிணங்க, பல்வேறு கொரில்லாப் பகுதிகளை உருவாக்குவதன் மூலம், எதிரியின் ஒரு முனைத் தாக்குதலை முறியடிக்க முடியும். நமக்கு சாதகமாக இச்சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொள்வதிலேயே நமது வெற்றி தங்கியுள்ளது. 1950 களிலோ ஹக் இராணுவம் இதனை உணர்ந்திருக்க வில்லை.

பெரிய நீண்டமலைத் தொடர்கள், தீவுகளை தனித்தனிப்பகுதிகளாக பிரித்துள்ள சாதகமான சூழலில் பல்வேறு கொரில்லாத்தளங்களை அமைத்துக் கொள்ளவும், அரசியல், இராணுவ செல்வாக்கை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் முடியும் எனக் கூறுகிறார்.

மக்கள் பணியும் அமைப்பு வேலையும் என்ற யுத்ததந்திரத்துடன் மக்கள் இராணுவத்தின் ஆயுதமேந்திய பிரச்சார குழுக்கள் (APU Armed Propaganda Units) 1970களில் லாசான் பகுதி முதல் பிரதான பெரிய தீவுகள் வரை நடவடிக்கையில் இறங்கின. கடந்த 10 ஆண்டுகளில் தேசியத்தளம் அமைப்பதில் (National Base Building) மக்கள் இராணுவம் பெற்றுள்ள நல்ல அனுபவங்களை, மிண்டநாவோ பகுதியில் அதன் வரலாறு நமக்கு படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது ஆயுதம் ஏந்தாத அரைச் சட்டபூர்வக் குழுக்கள் (Semilegal) தேசிய ஜனநாயகப் புரட்சியின் திட்டங்களை மக்களிடையே பரப்பிய பின்பு, 1974ல் 7 பேர் கொண்ட APU வினர் தீவின் மேற்கு பகுதியில் இறங்கினர். APU குழுக்கள் இராணுவத் தன்மையற்ற (Non-Military) அரசியல் வேலைகளை பரந்து பட்ட கல்வி, நிலச்சீர்திருத்தம் சுகாதாரப் பணிகள், மக்கள் திரள் அமைப்புகள் கட்டல் போன்றவற்றை மேற்கொண்டன. அரைச் சட்டபூர்வக் குழுக்கள் பரந்துபட்ட அரசியல் அமைப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளும்போது APU வின் மக்கள் சமூகப்பணிகளை இரண்டாம் பட்சமாக்கி இராணுவ நடவடிக்கைகளை பிரதானமாக்கிக் கொண்டனர்.

1974-ல் வந்த APU (ஆயுதம் தாங்கிய பிரச்சாரப்படை) யானது 1978 வாக்கில் 5 முனைகளில் 20 பூரண திறமை கொண்ட கொரில்லாக் குழுக்களாக வளர்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் 1984ல் நாட்டின் 2200 நகரங்களில் பல சிறிய பெரிய ஆயுதக்குழுக்கள் 10 கொரில்லாக் தளங்களுக்கு மாற்று நிகராக இயங்கக் கூடிய அளவுக்கு பயிற்சி பெற்று வளர்ந்துள்ளன.

MNLF (மொரோ தேசிய விடுதல் முன்னணி) னால் வழி நடத்தப்படும் முஸ்லீம் கிளர்ச்சிக்காரர்களின் நடவடிக்கைகள் மிண்டா நாவோலிலும், பிற இடங்களிலும் மக்கள் இராணுவத்தின் வளர்ச்சிக்கு துணை புரிந்துள்ளன. MNLF வீரர்கள், அரசு இராணுவத்தின் மூன்றில் இரு பகுதியினருடன் தொடர்ந்து யுத்தங்களை நடாத்தி வருகின்றனர். புதிய மக்கள் இராணுவம் மிண்டானோவோவில் மேலும் வளர்ச்சியடையும் போது அதை ஒடுக்க நாட்டின் பிற பகுதிகளில் இருக்கும் அரசுப்படைகள் இடம் பெயருகின்றன. இதன் மூலம் புதிய மக்கள் இராணுவம் "லாசான்" மற்றும் "விசயாஸ்" பகுதிகளில் வளர்ச்சியடைவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளை அதிகப்படுத்தியுள்ளது.

MNLF இனரால் தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள், படிப்பாளிகள் மற்றும் நகர்ப்புற ஏழைகளிடையே மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூகப் பணியானது, 1970ன் பிற்பகுதியில் புதிய மக்கள் இராணுவத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்த காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

நகர்ப்புற மக்களின் வலிமையான போராட்டங்களை நசுக்க அரசு துருப்புக்கள் நகர்ப்புறங்களை நோக்கி திருப்பப்படும்போது அண்டைப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் இராணுவத்தினர் நகர்ப்புற மக்கள் திரள் நடவடிக்கைகளுடன் இணைந்து அரசு துருப்புக்களை எதிர்த்து போராடினர். கிராமப்புறங்களில் தங்கள் நடவடிக்கையை தீவிரப்படுத்தி அரசு துருப்புகளின் கவனத்தை தங்கள்

பக்கம் ஈர்த்துக்கொண்டபொழுது நகர்ப்புற அமைப்புகளை வலுப்படுத்துகின்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர்.

இவ்வாறாக கிராமப்புறங்களின் ஆயுதம் போராட்டங்களும் நகர்ப்புறத்தின் மக்கள் திரள் (வெகுஜன) போராட்டங்களும் ஒரே யுத்தத்தின் இரண்டு முகங்களே!

1983ல் அக்யூஜேவின் கொலைக்குப் பிறகு நகர்ப்புற கிராமப்புற சங்கிலி அமைப்பை யொட்டிய போராட்டங்கள் அரசு இராணுவத்தினரை திண்டாட வைத்தது. நகர்ப்புறங்களில் ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் போன்ற வெகுஜன போராட்டங்கள் நடைபெறும். அதே வேளையில் கிராமப்புறங்களில் ஆயுதப் போராட்டங்கள் நடந்தன. இப்படி ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட போராட்டங்களால் இராணுவம் செயலிழந்து போயிற்று. மணிலா, டாவானாவோ ஜம்போங்கோ மற்றும் பங்காலோட் போன்ற நகரங்களிலும், மற்றும் கிராமப்புறங்களிலும் நடந்த போராட்ட நடவடிக்கைகள் இராணுவத்தினரை அங்கும் இங்கும் என சிதைந்து செயலிழக்க வைத்தது.

அரசு இராணுவத்தினர் செயலாக்கம் குன்றி, அவர்களிடம் பெருகிவரும் திறமையின் மையும், மனோவலிமை அற்று வருவதும் அமெரிக்காவின் நேரடி இராணுவ தலையீட்டிற்கு வழிவகுக்கின்றது.

இந்நிலையில் மக்கள் இராணுவத்தினரின் ஆலோசகர்கள் அமெரிக்கா நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்காது என கருதுகின்றனர். ஏனெனில் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு மக்களின் புரட்சிகர உணர்வும், ஒருங்கிணைந்த புரட்சிகர போராட்டங்களும், பணிகளும் அமெரிக்க மேல்தட்டு வர்க்கத்திடம் (Elite) ஓர் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அமெரிக்க இன்னொரு ஆசிய நாட்டுடனான நேரடியுத்தத்தில் இறங்குவதை அவர்கள் (Elite வெகுஜன மக்கள்) வெறுப்பார்கள், தடுப்பார்கள் எனக் கருதுகின்றனர். ஆனாலும் கூட, மக்கள் இராணுவம் அமெரிக்க தலையீட்டிற்கெதிராக

அனைத்து புரட்சிகர பணிகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றது.

மக்கள் இராணுவத்தின்வெற்றிக்கு என்ன காரணம் என்பதை ஓர் அரசியல் கைதியிடம் கேட்கப்பட்டபோது இதற்கு அவர் (Saturnino Deampo) "எங்களிடம் நடவடிக் கைக்கானதொரு திட்டம் உள்ளது. அதன் வழிகாட்டுதலில், எதிரியின் ஆயுதப் பலத்தைப் பற்றியெல்லாம் கவலை கொள்ளாமல் புதிய பகுதிகளை வென்றெடுக்கவும் ஆளுகைக்கு உட்படுத்தவும் எங்களால் முடிகின்றது" என்றார்.

ஒரு நிருபரின் கருத்து :—

லெனினிய மரபில் வந்துள்ள புரட்சியாளர்கள் இவர்களே! இவர்கள் புரட்சியினை அறிவியலாக்கி உள்ளார்கள்! மக்கள் யுத்தத்தின் முழுப் பரிமாணத்தையும் உணர்வுடன் அறிந்து போரிடும் இப்புரட்சியாளர்கள் நிச்சயம் வென்றே தீருவர்! மக்கள் யுத்தத்தை அறிவியலாக்கி செயல்படும் இவர்களை எதிர்த்தே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் அவர்களது கைக்கூலிகளும் களத்தில் இறங்கி உள்ளனர்.

-ஒரு பதிலுக்காக-

அதிர்ந்து கர்ஜிக்கின்றது
போர் முரசு
மனிதச்சதைகளை
இரும்பு ஆயுதக் கருவிகள்
பலி கேட்கின்றன.
எல்லா தேசங்களில் இருந்தும்
அடிமைகள் பின்னால் அடிமைகள்!
எந்த ஆயுதக் கருவிகளை
இயக்கும் போது,
முன்புமனிதர்கள்செத்துமடிந்தார்களோ;
அதே ஆயுதக் கருவிகளை இயக்க
இவர்கள் வருகிறார்கள்
ஏன் எதற்காக?
ஆடைகள் அற்று
பசித்துக்கிடக்கும்
இந்தப் பூமி
பயத்தால் நடுங்குகின்றது
மனித உடல்கள்,
ரத்தக் குளியலில்
நுரைத்துக் கரைகிறது.
ஏன்?
எங்கோ யாரோ
அல்பேனியாவின் ஒரு பகுதியை
அடைவதற்காக
இவ்வளவும் நடக்கிறது.
பூமியின் மேல்
அடி மேல் அடி
இடியாய் விழுகிறது—
அதன் உள்சதைகளெல்லாம் கிழியும்படி
மொத்த மனித இனத்தின்
அழகைக் குரல்
ஓமைக ஓலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

ஏன்? எதற்காக?
டார்னஸ் வழியாக
எவருடைய கப்பல்களோ
கட்டணம் எதுவும் செலுத்தாமல்
கடந் செல்ல? து
இது இப்படியே நடந்து கொண்டே
போகுமானால்

பூமியின்
எந்த எலும்பும் மிஞ்சப் போவதில்லை.
பூமியின் ஆத்மாவைக் கூட
அடித்து, இழித்து
வெளியே எடுத்து
நார் நாராக்கி விடுவார்கள்.
ஏன்? எதற்காக?
எவரோ
மெசபடோமியாவின் செல்வத்தை
அள்ளிச் செல்வதற்காக!
எந்தப் பெயரில்
எதற்காக
போர்க்குதிரையின் குளம்படிகள்
நகரங்களைச் செவிடாக்குகின்றன?
போர்க்களமென்றும் வானத்தில்
எது இறக்கிறது?
என்ன தெரிகிறது?
விடுதலையா? கடவுளா?
பணம்.
நீ உயிரிழப்பதைத்தான்—அவர்கள்
தியாகம் என்று சொல்லித் திரிகிறார்கள்.
நீ என்றைக்கு
உன் முழுவிமையோடு நிமிர்ந்தெழுந்து
அவர்கள் முகத்தில் அறைந்தாற்போல்
இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கப்போகிறாய்.
"ஏன் நாங்கள்
போரிட்டுக்
கொண்டிருக்கிறோம்?"

-மயாகாவஸ்கி
ரஷ்யக் கவிஞர்

இசையும் வர்க்கமும்

இசை ஒரு கலைவடிவமல்ல. கலையாகும் இசைக்கலை என்றே கூறுகிறோம். கலைக்கு வடிவம், உள்ளடக்கம் உள்ளது. இன்றைய வார்த்தையில் கூறின் இசைக்கு அமைப்பு (Structure) பணி (Function) உண்டு. கலை மனிதனால் உற்பத்தி செய்யப்படுவது. குயிலோசை இனிமையாய் ஒலிக்கலாம், அது கலையல்ல.

மிருக நிலையில் இருந்த போது மனிதன் ஒசையையே கேட்டு தானும் ஒலியை எழுப்பினான். அவை அர்த்தம் கொண்டவையே. ஒசை ஒழுங்கு படுத்தப்படும் போது இசையாகின்றது. இசை நேசத்தோடு நெறிப் படுத்தப்படுகிறது. தாளத்தால் அளந்து பார்க்கிறோம்.

இசை செவிகளைத் தொட்டு சிந்தனையையும் இதயத்தையும் கவர்கிறது; பல்வேறு உணர்ச்சிகளை தோற்று விக்க வல்லதாகிறது. அதனாலேயே இசையின் இசையமைப்பின் நுட்பங்கள், இன்று வளர்ந்துள்ள இசைக்கோட்பாடுகளை, கற்காமலேயே இசையை எல்லா மனிதனாலும் சுவைக்க முடிகிறது.

இசையை நயப்பவரிடையே சிறிது சிறிது வேறுபாடு இருக்கலாம் அது அவரவரின் வர்க்க நிலைப்பாட்டைப் பொறுத்து இருக்கலாம்.

இசை இயங்கியலுக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல. தொடர்ந்த ஒரே இசைதெவிட்டி விடுவதைக் காண்கிறோம். இசை மனிதவளர்ச்சியோடு வளர்ந்துள்ளது. உபரி உற்பத்தியின் கிட்டிய ஓய்வும் இசையை வளர்க்க உதவியது உபரியை அபகரித்த வர்க்கத்தவர் தம் பொருளுற்பத்திக்கு சேவை செய்யும் மதம் என்ற மேல் மட்ட அமைப்போடு இசையை

யும் இணைத்துக் கொண்டனர். உணர்வையும் சிந்தனையையும் ஆக்கிரமிக்கக்கூடிய இசையை தெய்வீக மாக்கினர். தியாகையர், தீட்சிதர் போன்றோர் இசை தெய்வத்துக்குரிய தென்றே வளர்த்தனர்.

ஆயினும் உழைக்கும் மக்கள் உழைப்போடு இசையை இணைத்துக் கொண்டனர். இன்றும் கூட்டாக உழைக்கும் போது, அறுவடை வேட்டையின் போது ஒன்றுபட்டு உழைக்கும் மக்கள் இசை எழுப்புவதைக் கேட்கிறோம். கூட்டு உற்பத்தி - கூட்டு இசை மன உறுதியையும், உரமும், உழைப்பில் ஆர்வமும் தந்தது.

சொற்களற்ற இசையையே இங்கு குறிப்பிட்டேன். ஒலிகளை சொற்களாக்கி மனித தொடர்புகளை ஏற்படுத்த தொடங்கிய மக்கள் தம் இன்பதுன்பங்களை தாலாட்டு, ஒப்பாரி, ஏற்றப்பாட்டு, தெய்வவழிபாடு, சடங்கு ஆகிய வேளைகளிலும் இசையோடு தம் உணர்வு நிலைகளை வெளிப்படுத்தினர். மனித உணர்வின் மொழியாகவும் இசை விளங்குகிறது.

மன்னர்களையும் நிலப்பிரபுக்களையும், தெய்வங்களையும் பாடிய புலவர்களும் இசையை அடிப்படையாக வைத்தே கவிதைகளாக்கினர். எதுகை, மோனை போன்ற கவிதையின் இலக்கணங்கள் இசையை, ஒலி அமைதியை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே. ஏட்டு வசதி குறைந்த காலகட்டத்தில் கவிசை, கருத்துக்களை நினைவில்பதிப்பதற்கும் இசையே உதவியது. இக்கவிதைகள் யாவும், மக்களது உபரியை அபகரித்து வாழும் வர்க்கத்தை சார்ந்திருப்பதைக் காணலாம்.

குழலிசை, நரம்பிசை, தோற்கருவி, இசை யாவும் குரலிசையின் விதிமுறைகளை ஒட்டியே இசைக்கப்படுகின்றன. இசையின் இலக்கணங்களை சுற்காத மக்களும் இயல் பாகவே ஒலியை ஒழுங்கு படுத்தி நேரலயத்தோடு (தாளம்) நெறிப்படுத்தி இசையாக்கு வதை காண்கிறோம்.

இசை மாற்ற மடைந்து பல வடிவங்களைப் பெறும் கலையாகும். ஒலி நயம் ஏற்றம் இறக்க மடைந்து மனித உணர்வுகளுடன் விளையாடுவதையும், சுவைக்கிறோம். சந்தம், தொனி கட்டமைப்புடன் இசை சிறப்படைகிறது; உடலசைவு, நடனம், கூத்து, தம்பரா குறியீட்டு நாடகங்களோடு ஒன்றிணைந்து புத்தம்புது அனுபவ உணர்வுகளை ஏற்படுத்துகிறது. இசை குறியீடாக, மொழியாக, மனித தொடர்பு சாதனமாக விளங்குகிறது.

வேதம் ஒதும் ஓசையே கற்றோரின் முதலிசையென்று கூறுவர். இது இன்று வரை ஒரு சில இராகத்திலேயே ஒதப்படுவதைக் கேட்கிறோம். இந்தியப் பழங்குடியினர் ஒரு சில இராகங்களையே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தினரென கூறப்படுகின்றது.

கட்டுப்பாடு கூடிய கர்நாடக இசை என வழங்கப்படும் தென் இந்திய இசை 12 வகை இசைக் குறிகளுடன் நூற்றுக்கணக்கான இராகங்களில் இசைக்கப்படுகிறது. விதிமுறைகள் குறைந்த வடஇந்திய இந்துஸ் தானிய இசையும் இதே தகமைகள் பெற்றுள்ளன.

புரட்சிகர உணர்வை வெளிப்படுத்தக் கூடிய இசையை அமைப்பதில் எவ்வித சிரமமும் இருக்க முடியாது. இசை மனித உணர்வைப் பாதிப்பதால் இசையை உற்பத்தி செய்பவரது உணர்வு நிலை மிக முக்கியமானது. ஆகவே வார்த்தையற்ற இசைக் கலைக்கு வர்க்க சார்பு இல்லை யென்று கூறி விடமுடியாது. ஆயினும் இசைபாட்டுடன்

இணையும் போது அதன்கருத்தையொட்டி எளிதாக வர்க்க நிலையைக் கணிக்க முடிகிற தென்பது வெளிப்படை.

ஐரோப்பிய இசைக்கு புத்துயிரளித்து வளர்த்த இசை மேதை பீத்தோவன் (1770-1827) பிரெஞ்சுப் புரட்சியை உணர்விற்பு கொண்டு மக்களின் சுதந்திர எழுச்சியையும் மனித மதிப்பையும் தன் இசை மூலம் உயர்த்தி வந்தான் என்று இசை நலனாய்வாளர் கூறுவர். சீனாவில் இசைமுதன்மை பெறும் குறியீட்டு நாட்டிய மூலம், புரட்சிக் கருத்துகளை மக்கள் முன் பரப்ப முடிந்தது. சீன இசைமட்டுமல்ல பீத்தோவன் இசை, உலக இசைகளை எல்லாம் முற்போக்கு உணர்வுகளை எழுப்ப அங்கு பயன் படுத்துகின்றனர். உட்பொருளுக்கேற்ப இசைவடிவங்களை அங்கு தேடிக்கொள்கின்றனர். சோவியத் நாட்டில் கிராமிய இசை கூட்டு இசையாக்கப்பட்டு சோசலிசயதார்வாதக் கோட்பாட்டுடன் வளர்க்கப்படுகிறது. அமெரிக்க நீக்கிரோ மக்களால் வளர்க்கப்பட்ட யாஷ் [JAZZ] இசையும் கிராமிய இசையின் வளர்ச்சியாகும்.

முதலாளித்துவ வளர்ச்சியில் வார்த்தையற்ற இசையின் சிறப்புகளை பலவழிகளில் கேட்டு நயக்கிறோம். சிறப்பாக சினிமாவின் இசை பல்வேறு உணர்வு நிலைகளை ஏற்படுத்துதலைக் கேட்டுமெய்மறந்து விடுகிறோம். அத்துடன் ரேடியோ, டிவி, இசைக்கச்சேரி ஆகியன மனித உணர்வுக்கும் அறிவுக்கும் நெருங்கிய நிலையில் இசையின் உறவு நிற்பதைக் காண்கிறோம். மகிழ்ச்சி, கோபம், காதல், வீரம், அமைதி, சோகம் முதலிய அனைத்து உணர்வுகளையும் இசை ஏற்படுத்தக் கூடியது. அன்றைய போர் முரசை கேட்கா விடினும், இன்றைய இராணுவ அணிவகுப்பின் இசை ஒலி பேசுவதைக் கேட்கிறோம். மனிதன் குரலுக்கு எட்டாத இசைகளை எலக்ரோனிக் கருவிகள் மூலம் மனிதன் ஆக்கிக் கொள்வதும் மனிதனின் தொழில்நுட்பகலை வளர்ச்சியை காட்டுகிறது.

இன்று புரட்சிகர கலை இலக்கியங்களை ஆக்குவதற்குநிலப்பிரபுத்துவ, முதலாளித்துவ கலை வடிவங்களையே நாம் பயன்படுத்தி வருகிறோம். கவிதை, கூத்து, நடனம், நாடகம், நாவல், சிறுகதை, வசனக்கவிதைகள் முதலியவற்றையே குறிப்பிடுகின்றேன். இசைக்குறியீடுகளால் எழுப்பப்படக்கூடிய இராகங்கள் அனைத்தையும் அல்லது அவற்றில் சிறப்பாக தேர்ந்தெடுக்கக் கூடியவற்றை புரட்சிகர இசைக்கு அல்லது பாடல்களுக்கு நன்கு பயன்படுத்தமுடியும். இந்திய தேசிய விடுதலை எழுச்சிக்கு பாரதி இவற்றை நன்கு பயன்படுத்தி உள்ளதை காண்கிறோம். இசையோடு பாடுதற்கே கவிதை என்பதை நன்கு உணர்ந்து தன் கவிதைகள் அனைத்திற்கும், இராகம் அமைத்தே பாரதி பாடி வைத்தான்.

எம் நாடுகளில் கலை இலக்கியங்களின் நுட்பங்களைக் கற்று அவற்றை வளர்ப்பவர்கள் நடுத்தர உயர்தர வகுப்பினரே ஆவர். பர்ட்டாளி வர்க்கம் சார்ந்து நிற்கும் அறிவு ஜீவிகள் புரட்சிகர கலை இலக்கியங்களை ஆக்கி இத்துறைகளில் தமது பங்களிப்பை செய்வதைக் காணலாம். இசை இம்முயற்சிக்கு விதிவிலக்கல்ல.

இசையோடு பாடல் எழுவது ஒன்று. புரட்சிகர பாடல்களுக்குதக்க இசையமைத்து மக்களிடையே எடுத்துக் செல்வதுமற்றையது. கத்தார் (இந்திய புரட்சிக் கலைஞர்) போன்ற கலைஞர்கள் இப்பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளதை காணலாம்.

இசை உலக மக்களது மொழியாகும். அதற்கு இலக்கணங்கள் விதிகள் உள. வரி வடிவில் எழுதிக்கற்கப்படுகிறது, வளர்க்கப்படுகிறது. அதன் சமூக தொடர்புகள் விஞ்ஞான முறையில் ஆராயப்படுகின்றன; குறியீட்டியல் [SEMIOLGY] கல்வி அண்மையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே.

இசை மனித உணர்வை சார்ந்ததினால் இசையை ஆக்குபவனது உணர்வு நிலையே அதன் வர்க்கத்தன்மையை தீர்மானிக்கிறது.

அமெரிக்கா இராணுவத்தின் மிரட்டல் அணிவகுப்பு

1985 பிப்ரவரி—ஏப்ரல் காலப் பகுதியில் நிக்கரகுவாவின் எல்லைப் பகுதிகளில் பித்தைன்—3 என்ற மிகப்பெரிய இராணுவ மிரட்டல் பயிற்சி அணிவகுப்பு நடாத்தப்பட்டது. இது அமெரிக்காவால் நிக்கரகுவாவை சுயபல மிழக்கச் செய்யும் நோக்கத்தோடு திட்டமிட்டமுறையில் இந்த மிரட்டல் அணிவகுப்பு நடாத்தப்பட்டது. நிக்கரகுவாவின் மக்கள் அரசை தூக்கி எறியவேண்டுமென்று றிகள் அறிவித்திருந்த நோக்கத்தை ஈடேற்ற இவ்வாறு செய்யப்பட்டது.

அமெரிக்காவின் சீரழிவு நிலை

போதிய வருமானமற்று வாழ்பவர் தொகை 8 கோடி. வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்கள் தொகை 3 கோடியே 15-இலட்சம் பேர், பட்டினியாலும் போசாக்குக் குறைவாலும் அல்லலுறுவோர் 1 கோடியே 20 இலட்சம் பேர், வீடு மனைகள் அற்று நடுத்தெருவில் நிற்போர் 20 இலட்சம் பேர் தற்கொலை செய்வோர் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் 27 ஆயிரம் பேர், மூன்று நிமிடத்திற்கு ஒரு கற்பழிப்பு, ஒரு நிமிடத்திற்கு ஒரு கொலை, 50 செக்கனுக்கொரு கன்னமிடல் போன்றன அமெரிக்காவில் சாதாரண நிகழ்ச்சி.

என்பதை முன்பும் குறிப்பிட்டேன். மக்களின் கூட்டுணர்வு, ஒருமைப்பாடு, மகிழ்ச்சி, சுதந்திரம், மட்டுமல்ல; உடல் சிந்தனைகளைப்புகளையும் நீக்கவல்ல மருந்தாகி, உழைப்பிலும் வாழ்விலும் உற்சாக மூட்டவல்லது இசையே யாகும். செ. கணேசலிங்கன்

குருட்டு வெளவால்கள் !

□ முல்லைத் 'சீ'வான்

அவசர அவசரமாக சூரியனைப் புறக்கணித்து விட்டு பூமி இருளில் கலந்துகொண்டது.

குருட்டு வெளவால்கள் மனம் போனபோக்கில் வானத்தில் அலைந்து கொண்டிருந்தன.

குடிசைக்குள் குப்பி விளக்கொன்று ஏற்றப்பட்டு விட்டது. திண்ணையில் வழக்கமாக காலை நீட்டிக்கொண்டு பாட்டி உட்கார்ந்திருக்க, மடியில் தலையை வைத்துக் கொண்டுகதை சொல்லும்படி கேட்கும் பேத்திக்கு, பாட்டி கதை சொல்லத் தொடங்கினாள்.

“ஒரு ஊரிலே ஒரு இராசா நாட்டை நல்லபடியா ஆண்டு வந்தானாம். ஒரு முறை வெறி பிடித்த யானை யொன்று அவன்ரை நாட்டுக்குள் புகுந்து ஊர்ச்சனங்களை கொடுமைப்படுத்தியதாம். ஆட்கள் இருக்கும் வீடுகளைப் பிடித்தெறிந்து, தோட்டங்களை அழித்து, எதிர்ப்படும் ஆட்களை அடித்துக்கொண்டு அட்டுழியம் புரிந்ததாம்”

பாட்டி கதை சொல்லச் சொல்ல ம்.....ம்.....கொட்டி கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தாள் பேத்தி. வெறி பிடித்த யானை ஊர் கிணறுகளில் தும்பிக்கையை விட்டு தண்ணீர் முழுவதையும் குடித்து முடித்ததாம். தென்னை, பனை, கமுகு எல்லாவற்றையும் இழுத்து விழுத்தி சாப்பிட்டதாம். ஊர்ச்சனங்கள் ஊருக்குள் இருக்க இயலாமல் போயிற்று. அந்த ஊர் இராசாவிடம் சென்று வெறிபிடித்த யானையின் கொடுமைகளை ஊர்மக்கள் முறையிட்டார்கள். இதை அறிந்த இராசா தனது வீரர்களை அனுப்பி யானையைப்

பிடிக்கச்சொன்னான். எவராலும் யானையைப் பிடிக்க முடியாமல் போகவே அந்த இராசா யானையைப்பிடித்து அடக்குபலர்களுக்கு பரிசு தருவதாக அறிவித்தான். பரிசுக்கு ஆசைப்பட்ட சில பேர் யானையை அடக்கப் போய் இறந்து விட்டார்கள்.

இதற்குப் பிறகு அந்த வெறிபிடித்த யானையை அடக்குவது யார்? என்ற கேள்வி எழுந்து விட்டது.

அந்த ஊரில் யானை பிடிப்பதில் கெட்டிக்காரனான வேலப்பணிக்கன் என்பவனை இராசா அழைத்து யானையை அடக்கச் சொன்னான். வேலப்பணிக்கனும் யானைபிடிக்கும் கம்பாயங்களோடு காட்டில் புழுந்து யானையை அடக்கச் சென்றான். இவன் யானை பிடிக்கச் சென்ற செய்தி ஊரெல்லாம் பரவி விட்டது. யானை அடக்கப்பட்டுவிடும் என்று நம்பிக்கொண்டு இருந்தபோது வேலப்பணிக்கன் யானையைபிடிக்காமலே ஊருக்குள் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று.

இதைக்கண்ட ஊரார் வேலப்பணிக்கனை கேலி செய்தார்கள். ஏற்கனவே வேலப்பணிக்கனின் வீரத்தின் மீதுபொருமைகொண்டிருந்த பலரும் “இனி வேலப்பணிக்கன் பெஞ்சாதிதான் யானையைப் பிடிக்கவேணும், என்று கேலி செய்தார்கள்.

இதைக் கேட்ட வேலப்பணிக்கன் கவலை கொண்டு தனது வீட்டுக்கு வந்து முகம் கவிழ்ப்படுத்துக் கொண்டான். இதையறிந்த வேலப்பணிக்கனின் மனைவி அரியாத்தை,

“நான் யானை பிடித்து வருகிறேன்”

என்று சபதம் செய்து புறப்பட்டு விட்டாள்.

கதை சொல்லிக் கொண்டிருந்த பாட்டியை பேத்தி கேட்டாள்,

“அரியாத்தை யானையை பிடிச்சுப் போடுவாளா பாட்டி?”

என்றவளுக்கு “கதையைக் கேள்வன்” என்றபடி பாட்டி, கதையைத்தொடர்ந்தாள். காட்டுக்குப் போன அரியாத்தை பல நாட்கள் காட்டில் அலைந்து யானையைப் பிடித்து விட்டாள். வெறிபிடித்த யானையை அடக்கி அந்த யானையின் மேலேறி அமர்ந்து அரண்மனைநோக்கிக்கொண்டு சென்று அரண்மனை வாசலில் இருந்த ஒரு பெரிய புளிய மரத்தில் கட்டிவிட்டு, அதனை அரசனிடம் அறிவித்தாள். இராசா திகைத்துப் போய் விட்டான். யானை அடக்கிய அரியாத்தையினுடைய வீரத்தைப் புகழ்ந்து பரிசுகள் பல கொடுத்தான். அவற்றையெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு இராஜ மரியாதையுடன் அவள் வீட்டுக்கு போகும் போது ஊரார் அவளது வீரத்தை எண்ணி திகைத்துப் போய் விட்டார்கள். கேலி செய்தவர்களெல்லாம் வாயடைத்துப் போய்விட்டார்கள்.

“வீட்டுக்கு வந்த அரியாத்தை யானை பிடிக்கும் உபகரணங்களை தனது கணவனின் காலடியில் வைத்து வணங்கி விட்டு வீட்டுக்குள் சென்றவள் திரும்பவேயில்லை. தூக்குப் போட்டு இறந்து விட்டாள்.”

திடீரென மடியிலிருந்து எழுந்த பேத்தி “ஏன் பாட்டி அவள் செத்தாள்? யானையை அடக்கினால் சந்தோசமாகத்தானே இருந்திருப்பாள்? ஏன் செத்துப் போனாள்?” என்று பாட்டியைத் தூண்டினாள். பாட்டி கதைக்கு விளக்கமளிக்கத் தொடங்கினாள்.

“அரியாத்தையின் கணவன் வேலப்பணிக்கனால் அடக்கமுடியாத யானையை அவனது மனைவியாகிய தான், ஒரு பெண் அடக்கிவிட்டேனே என்று நினைத்து தனது செயலினால் கணவனுக்கு இழுக்கு ஏற்பட்டு விட்டதே என்று கவலைகொண்டு, அவள் தற்கொலை செய்து கொண்டாள். இதற்குப் பிறகு நல்லபடி இராசா நாட்டை ஆண்டு வந்தாலும்” என்று கதையை முடித்தாள் பாட்டி.

பாட்டி கதையை முடித்தாலும் பேத்தி கதையை முடித்தபாடியில்லை. அவள்கேள்விக்கு

மேல் கேள்வியாகப் பாட்டியை துணைத்து எடுத்து விட்டாள்.

“ஏன்பாட்டி அரியாத்தை யானையை அடக்கினவள் தான். அவளின் கணவன் வேலப்பனிக்கனல் அது முடியாமல் போய் விட்டது. அதனாலே அந்த வீராங்கனை அவனுக்கு நிகராக வாழக் கூடாதா? யானையை அடக்கி ஊரைக் காப்பாற்றிய அரியாத்தையின் வீரத்தைப் போற்றும் சமூகம் அவள் வாழ்வதற்கு ஏன் வழி அமைக்கவில்லை?

சகல விதத்திலும் ஆண்களுக்கு அடங்கிப் போகின்ற பெண்களும் கோணிக்குறுகி அடுப்படிக்குள் அடங்கிக்கிடக்கும் பெண்களும் தான் இந்த உலகத்தில் வாழலாமா? அரியாத்தை யானை அடக்கியது போல இந்த ஆமிக்காரரை அடக்குவதற்கு என்றை அக்கா போய்விட்டா. அக்கா வெற்றி பெற்று ஈழ நாட்டில் வரும் போது அரியாத்தை போல சாவதற்கு விடமாட்டோம்.” என்று பொழிந்து தள்ளினாள்பேத்தி. பாட்டிக்கு முகம் சுருக்கென்று வந்து விட்டது.

“நாங்கள் அரியாத்தை போல ஆட்கள்” என்று பெருமிதமாகக் கூறினாள். அடுப்பில் விழுந்த உப்பு போல படபட வெண வெடித் தாள் பேத்தி. எங்கள் ஊருக்குள் துவம்சம் செய்யும் ஆமிக்காரரையும் அவர்களை ஏவி விட்டவர்களையும் அடக்குவதற்கு அக்கர்வால் முடியாவிட்டால் நானும் போவேன். எமது தேசம் மீட்கப்படும் போது அதில் அரியாத்தை போல ஆட்களுக்கும் விடுதலை கிடைக்கும்.

“நீங்கள் கதை சொல்லிச் சொல்லி நித்திரை யாக்கப் பார்க்கிறீர்கள். எங்களுடைய நித்திரையைக் கலைப்பதற்கு பாட்டும் பாட மாட்டீர்கள், கதையும் சொல்லமாட்டீர்கள். பாட்டி பாட்டி தான். பேத்தி. பேத்திதான்.” என்றபடி விறுக்கென எழுந்து விட்டுக்குள் போய்விட்டாள் பேத்தி. வாய்க்குள் ஏதோ முணு முணுத்தபடி பாட்டி திண்ணையில் சரிந்தாள். இப்போதும் இருள் நன்றாக சூழ்ந்து விட்டது. தூரத்தே இராணுவ வாகனங்களின் இரைச்சல் கேட்கிறது. இப்போதும் வானத்தில் அந்த குருட்டு வெளவால்கள் திசை தெரியாது பறந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.

ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆயுதப் போட்டிக்கு பஸியாகும் மூன்றாம் உலக நாடுகள்

ஆயுதக்கட்டுப்பாட்டுப் பரிவர்த்தனைப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடாத்துகிறோம் என்று பிதற்றிக்கொள்ளும் அமெரிக்காவும், ரஷ்யாவும் தங்கள் ஆயுத விற்பனைக்காக ஈரானையும் ஈராக்கையும் நான்கு ஆண்டுகளாக மோத விட்டுள்ளன. இதனால் இந்த இரண்டு நாடுகளின் பொருளாதாரமும் மிகவும் பரிதாப மடைந்துள்ளது. இரண்டு நாடுகளும் தங்கள் எண்ணெய் ஏற்றுமதி வருமானம் முழுவதையுமே போரிற்காக செலவு செய்கின்றன. தற்போது இரண்டு நாடுகளிடமும் கைவசம் உள்ள ஆயுதங்களின் பலத்தை கீழே காணலாம்.

	ஈரான்	ஈராக்
1. துருப்புகள்	4,15,000	2,22,000
2. டாங்குகள்	1,700	1,800
3. யுத்தவிமானங்கள்	487	339
4. யுத்த கப்பல்கள்	7	0
5. சிறிய சண்டைக் கப்பல்கள்	17	41
6. விமான எதிர்ப்பு துப்பாக்கிகள்	1900	1200

மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பசியாலும், பட்டினியாலும் வாடும் தங்கள் மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்காது, தங்கள் பணத்தை ஆயுதக் கொள் வனவிற்காக அதிகம் செலவு செய்து வருகின்றன. மூன்றாம் உலகநாடுகளின் இராணுவச் செலவு நாளுக்குநாள் அதிகரித்துச் செல்கிறது. ஏகாதிபத்தியங்களும் வல்லரசுகளும் தங்கள் ஆயுதவிற்பனையை அதிகரிப்பதற்காக 3-ம் உலகநாடுகளிடையே பிரச்சனைகளையும், ஆயுதத்தேவையையும் உருவாக்கிவிடுகின்றன. 3-ம் உலக நாடுகளின் இராணுவச் செலவு உலக மொத்தச் செலவுடன் ஒப்பிடும் போது என்ன வீதத்தில் உள்ளது என்பதை கீழே காணலாம்

ஆண்டு	நூற்றுவீத இராணுவ செலவு
1957	4%
1976	14%
1982	20-28%

மக்கள் விடுதலைப் பாதையில் கலை வடிவப் போராட்டம்

‘நீரஞ்சன்’

விடுதலை என்ற இலக்கை நோக்கி வகுக்கப்படும் வேலைத்திட்டங்களே, நடை முறையில் பொதுவாக விடுதலைப்போராட்ட முறை எனப் பெயர்பெறுகின்றன. இவ்விடுதலைப் போராட்ட முறை, ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட வடிவங்களில் ஒழுங்கமைக்கப்படுகின்றது.

எதிரியின் பிரச்சாரங்களை எதிர்த்தும், விடுதலை எனும் பெயரில் மக்கள் மத்தியில் பரப்பப்படும் திரிபுவாதக் கருத்துக்களை அம்பலப்படுத்தியும் ஒரு தத்துவார்த்தப் போராட்டம்; மக்களை அடக்கி—ஒடுக்கி அடிமைப்படுத்த முனையும் எல்லாச் சட்டதிட்டங்களையும் செயல்களையும் ஒழித்துக்கட்டுவதற்கான நடவடிக்கை வடிவிலமைந்த நேரடிப் போராட்டம்; தத்துவப் போராட்டமும் நடவடிக்கை வடிவிலமைந்த நேரடி (நடை முறை)ப் போராட்டமும் சரிவர ஒருங்கிணையவும், அத்துடன் அது உண்மையானதொரு மக்கள் போராட்டமாக வளர்த்தெடுக்கப்படவும் அவசியமான கலை—இலக்கிய வடிவம் உள்ளிட்ட பிரச்சாரப் போராட்டம்; இவை தவிர, உலக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு (ஒழிப்பு)ப் போராட்டம்; உலக சமாதானத்திற்கான போராட்டம்; முற்போக்கு (புரட்சி) சர்வதேசியத்திற்கான போராட்டம் போன்ற பல வடிவங்கள் உள்ளன. இவ்வடிவங்கள் அனைத்தும் இறுக்கமாகவோ இழக்கமாகவோ ஒன்றுடன் ஒன்று இணைக்கப்பட்டவையே.

குறிப்பாக இங்கு, இலங்கையில் இன்று தமிழ்பேசும் மக்களின் விடுதலைப் போராட்ட

முறையில் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ள ஒரு போராட்ட வடிவத்தைப்பற்றி அறிவோம். விடுதலைக்காக ஆயுதமேந்திப் போராடிய ஐந்து இயக்கங்கள் கடந்த ஜூன் மாதம் முதல் இந்திய அரசு கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து இலங்கை அரசுடன் ‘கையெழுத்திடப்படாத யுத்த நிறுத்தம்’ ஒன்றிற்கு உடன்பட்டன. இதன் விளைவாக, வடககு—கிழக்கிலுள்ள மற்றைய தமிழ் மாவட்டங்களில் இந்த யுத்த நிறுத்தம் சாத்தியப் படவில்லை என்றாலும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் (குடாநாட்டில்) ஒரு பெரும் அமைதி உருவாகியது, உண்மையே. இந்த அமைதிச் சூழல் யாழ்ப்பாணத்தில் (யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும!) விடுதலைப் பற்றிய கலை வடிவத்திலான பிரசாரத்திற்காகப் பாவிக்கப்பட்டது.

இது காலத்திற்கேற்ற மிகவும் சிறந்த ஒரு கையாளல். முக்கியமாக மேடை நாடகம், தெருக்கூத்து அல்லது வீதி நாடகம், வில்லுப்பாட்டு, கவியரங்கம் போன்ற பல கலை நிகழ்ச்சிகள் கிராமந்தோறும் நடத்திக்காண்பிக்கப்பட்டன—காண்பிக்கப்படுகின்றன—எந்த ஊரிலும் இப்படியான எல்லாக் கலை நிகழ்ச்சிகளிற்கும் மக்கள் மத்தியில் புதிய உத்வேகத்துடன் அமோக வரவேற்பு. ஆனால் இங்கு ஒரு உண்மையைக் கூறியாகவேண்டும்:

ஏனைய தமிழ்மாவட்டங்கள் போலவே யாழ்ப்பாண (குடா) மாவட்டத்திலும் யுத்த நிறுத்தமற்ற—அமைதியிழந்த சூழல் இருந்திருக்குமானால் முன் சொன்ன கலை வடிவப் பிரச்சாரம் சாத்தியமாக முடியுமா? பய உணர்வு இல்லையென்றால் மட்டுமே மக்கள் பெருங்

கூட்டமாக—பகிரங்கமாக ஓரிடத்தில் கூடுவார்கள்; ஊரிற்கு ஊர் எந்நேரமும் கலை நிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொள்வதற்குக் கலைஞர்களிற்குத் தகுந்த ஏற்பாட்டுடன் கூடிய போக்குவரத்துவசதி இருக்கவேண்டும். எனவே யுத்த நிறுத்தமற்ற—அமைதியிழந்த சூழலில் இக்கலை வடிவப் பிரச்சாரம் யாழ்ப்பாணத்திலும் அசாத்தியமே. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகக் கலாசாரப் பேரவையினர் பருத்தித் துறையில் 'மாயமான்' என்ற தெருக்கூத்து நடாத்த முற்பட்ட லேனையத் தவருள ஒரு புரிந்து கொள்ளலின் விளைவாக அங்கு குழுமியிருந்த பெருந்தொகை மக்கள் 'அரச இராணுவம்' வந்துவிட்டது என்று எண்ணிச் சிதறி ஓடி ஆரம்பித்தார்கள். பின்னர் வீசயம் தெரிந்து மீண்டும் அங்கு கூடினார்கள். மேலே கூறியுள்ளதற்கு இச்சம்பவம் நல்ல உதாரணம். இதிலிருந்து 'அமைதியற்ற சூழலில் மக்கள் மத்தியில் கலை வடிவப் பிரச்சாரம் நடாத்துவது அசாத்தியம், மீறி நடத்தினாலும் எதிர்பார்க்கும் எந்தப் பலனையும் அது கொடுக்காது' என்ற உண்மை தெளிவாகிறது.

அடுத்து, இக்கலை நிகழ்ச்சிகளை வரிசைக் கிரமமாக அணுகி, ஒவ்வொன்றும் முற்போக்குத் தன்மைகள் கொண்டனவா, எனவும், இவற்றைப் பார்க்கும் மக்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் தாமும் பங்காளராக வேண்டும் என்ற உணர்வு பெறுகிறார்களா அல்லது வெறும் கலாரசிகர்களாகவே இருந்து கொள்கிறார்களா? எனவும் நேரில் கண்ட பல சம்பவங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு தொகுத்தறிவோம்.

அமைதிச் சூழலின் ஆரம்ப நாட்களில் (ஜூன் மாதம்) "மண் சுமந்த மேனியர்" என்ற மேடை (அரங்க) நாடகம் கலை வடிவப் பிரச்சாரத்தின் தொடக்கமாக அமைந்தது. நடுத்தர அளவிலான—கவர்ச்சியாக்கக் கையால் எழுதப்பட்ட சுவரொட்டிகள் தவிர்ந்த வேடுறந்தப் பெரு விளம்பரமும் இதற்குச் செய்யப்படவில்லை "காதோடு காதாக வாய்வழி விளம்பரம்" என்பது இந் நாடகத்தின் மூலம் மக்கள் மத்தியில் செயற்கைத் தன்மைகள் எதுவுமற்று முழு இயற்கையான விதத்திலேயே அறிமுகமாகிவிட்டது. இது நிகழ்காலத்தின் விரும்பத்தக்க ஒரு புதுமை. இதற்குப்பின் வெளிவந்த கலை உருவங்களிற்கெல்லாம் விளம்பரம் இவ்விதமே அமைந்து வருவது நல்ல திருப்பம்.

'மண் சுமந்த மேனியர்' பற்றி இலக்கிய விமர்சனம் இங்கு அவசியமல்ல. விடுதலைப்

பாதையில் இன்று அது ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம் எது என அறிவதே தேவை. கலைஞர் கூட்டம் ஒன்று நயத்துடனும் பாவத்துடனும் பின்னனி இசையிடனும் அரசியல் சார்ந்த வசனங்களை கோஷங்களாகக் கோஷி. சேர்ந்து பாடிய ஒரு நிகழ்ச்சிதான் இந் நாடகம். இந்நாடகத்தில் இந்திய இராணுவம் தமக்காக வரும் என்ற மக்களின் நம்பிக்கையை விமர்சிக்கும் கட்டம் ஒன்று வருகிறது. இக்கட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் பார்வையாளர் அணியிலிருந்த ஒருவர் எழுந்து வந்து மேடை முன் பார்வையாளர் பக்கமாகத் திரும்பி நின்று நெற்றியில் கைவைத்த படி அரங்கத்தின் மூலைகளை எட்டிஎட்டிப் பார்ப்பார். சற்றுநேரத்தில் பழையபடி தனது ஆசனத்தில் சென்று அமர்ந்துவிடுவார். இந்திய இராணுவம் வருகிறதா, என மக்கள் எட்டிஎட்டிப் பார்ப்பதாக இதன் பொருள். ஆனால் இக்காட்சி அம்சம் சரிவரப் பார்வையாளர்களால் கிரகித்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதனால் இக்காட்சி அம்சம் அநேக இடங்களில் இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்ட பொழுது இடம்பெறவில்லை. மக்கள் மத்தியில் இவ்வம்சம் எடுபடவில்லை என்பதால் நாடகத்திலிருந்து இவ்வம்சத்தையே எடுத்து விட்டார்கள் போலத் தெரிகிறது. இதிலிருந்தும் ஒன்று புரிகிறது. 'விளக்கம் குறைந்த வகையில் அமைக்கப்படும் காட்சி அம்சங்கள் பற்றி மக்கள் அதிகம் அவட்டிக் கொள்ளாமல் அதை இலகுவாக மறந்து விடுகிறார்கள். எனவே இத்தகைய காட்சி அம்சங்கள் நீக்கப்படுவதோ அல்லது குறை திருத்தப்படுவதோ அவசியமானது.'

விடுதலைப் பாதையில் அமைதியிழந்து—அவலப்பட்டு வந்த மக்களிற்கு இடைஆறுதல் கிடைத்துள்ள வேளையில் நயம், பாவம், இசையுடன் கூடிய வசனங்கள் கோஷங்களின் வடிவில் அவர்களின் உள்உணர்வுகளைத் தொட்டபொழுது இதனால் மக்கள் இலகுவாகக் கவரப்பட்டார்கள். இந்நாடகம் நிதி (ரிக்கெற்) நாடகமாயிருந்தும் பல 'கிராம'ங்களில் மேடையேற்றப்பட்ட இது எல்லா இடங்களிலும் அரங்கு நிறைந்தே காணப்பட்டது. நாடகத்தைப் பார்த்தவர்கள் இதைப் பார்க்காதவர்களிற்கு நாடகம் பற்றிக் கூறும்பொழுது சந்தோசம் கலந்த கவனம் செலுத்துகிறார்கள். இதுவே இக்கலை உருவத்திற்கும் அதை நடத்தியவர்களின் நோக்கத்திற்கும் கிடைத்த வெற்றி

'மண் சுமந்த மேனியர்' மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் தொடர்ச்சியாக அடுத்த கலை உருவமாக 'காளியைக் கதா நாயகியாக்கக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட

தெருக்கூத்துகள் வெளிவந்தன. இது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் கொள்கை விளக்கம் உட்பட வரலாற்றுப் பிரச்சாரத் தைரிய உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. இராணுவ முகாம்களை அழித்து எதிரிகளைப் பலியிட்டால்தான் தனக்கு அமைதி கிடைக்கும் என்று புலிகளைப் பார்த்து 'காளி' கூறுவது இதன் உச்சக்கட்டம். இத் தெருக்கூத்தின் பார்த்திரங்கள் பயங்கரக் கோல் வேடங்களில் தோன்றிய காரணத்தால் கதாபாத்திரங்களின் தோற்றக் கவர்ச்சியே இத்தெரு கூத்துகள் மக்கள் மத்தியில் எடுபடுவதற்கு முக்கிய காரணமாயிருந்தது. தவிர கூத்து வடிவத்தின் மூலமாக இவை மக்களைக் கவரவில்லை. 'மணசுமந்த மேனியர்' பெற்ற இடத்தை இத் தெருக் கூத்து மக்களிடம் பெறவில்லை. இதிலிருந்து சுயசரிதைகளோ, தனிமனித அல்லது தனிஇயக்கப் புகழ்பாடல் களோ இக் கலை உருவத்தின் மூலம் நிகழ்க் காலத்தில் அவ்வளவு தூரம் மக்களைக் கவராதது-மக்களின் கவனத்தில் நிலைக்காது என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

தனியே தெருக்கூத்தினை மட்டும் நடாத்திக் கொண்டிருந்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் பின்னர் 'கலைவிழா' என்ற பெயரில் கவியரங்கம், வில்லுப்பாட்டு, (மேடை), நாடகம், மெல்லிசை என்பவற்றையும் இணைத்து நடாத்த ஆரம்பித்தார்கள். கிராமங்கள் தோறும் இரவு நேரங்களில் ஒரே நாளில் பல இடங்களில் வேகமாகக் கலை விழாக்களை ஒழுங்கு செய்தார்கள். ஆயுதப் போர், உணவு உற்பத்தி பற்றிக் கூறும் கவியரங்கமும், புலிகளின் வரலாறு கூறும் வில்லுப்பாட்டும், கசிப்பு ஒழிப்பு பற்றி நாடகமும், விடுதலை கீதங்களைக் கொண்ட (மத சார்பான) மெல்லிசைப் பாடல்களும் ஒருங்கிணைந்து ஒரே மேடையில் பலரகப் பாணியில் அமைந்ததால் இது மக்களைக் கவர்ந்தது. இக் கலைவிழாக்கள் பல இடங்களில் இரவு பத்து மணிக்கு ஆரம்பித்து அடுத்த நாள் அதிகாலை வரை நடப்பதுண்டு. ஆர்வத்துடன் மிகவும் பொறுமையாக இருந்து மக்கள் இவற்றைப் பார்ர்க்கிறார்கள். இவ்விழாக்கள் கிராமந் தோறும் ஓயாது நடத்தப்பட்டு வருவதாலும் மக்கள் மத்தியில் தமது நேரக்கத்தை யடைய புலிகள் இயக்கத்தினருக்கு இது பெரிதும் உதவி வருகிறது. யாழ்ப்பாணத் தில் மக்களின் மோக்குவரத்திற்குப் பயன்படும் தனியார் வாகனங்கள் பலவற்றில் புலிகளின் ஒலிப்பதிவுநாடாவில் பதியப்பட்ட வில்லுப்பாட்டு இசைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதாவது சினிமாப் பாட்டுகள் பிடித்திருந்த 'அந்த' இடத்தை இவ்வில்லுப்பாட்டு பிடிக்கு

மளவிற்கு மக்கள் கவனம் திசைமாற்றம் பெற்றே உள்ளது.

இக்கலை விழாக்களையும் அடுத்துக் 'காவடி ஆட்டம்' மக்கள் முன் வந்தது. தொண்டமறறு சந்நிதி முருகன் கோயில், நல்லூர், கந்தசாமி கோயில் என்பவற்றின் திருவிழா நாட்களில், வரிக்குவரி முருகக் கடவுளின் நாமம் கூறும் விடுதலைக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய பாடல்கள் தேவையான வாத்தியங் களுடன் பக்தி நயத்துடன் பாடப்படும், ஒரு கூட்டத்தினர் சுற்றிச் சுற்றி, வட்ட வடிவில் வந்து பாடுவார்கள். அதன் நடுவில் முருகன் வேடத்தில் ஒருவரும், அவர் முன் நின்று காவடி தூக்கி ஆடுபவர்களும் இருப்பார்கள். சிறு ஊர்வலமாகச் சென்று கொண்டேயிருக் கும் இக் காவடிக் குழுவினர் முக்கிய ஊர் வீதிச் சந்திகளில் சொற்ப நேரங்கள் தரித்து நின்று பாடி ஆடிச் செல்வார்கள்,

ஏதோ எப்படியாவது கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களையெல்லாம் பயன்படுத்தி கலை உருவங்கள் மூலமாக மக்களிற்குக் கருத்துகள் கூற வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டமே இக் காவடி ஆட்டத்திற்கு அடிப்படையாயிருந் திருக்கிறது. இத்திருவிழாக்களின் இறுதி ஒரு சில நாட்களுடன் இக்காவடி ஆட்டம் கை விடப்பட்டுவிட்டது என்பதைக் கொண்டே இப்படிக்கூற முடிகிறது. எனவே இதில் ஒரு அவசரத் தன்மை தெரிகிறது-ஆரோக் கியம் தெரியவில்லை. உச்சி வெயிலிலில் நடு (தார) வீதியில் நின்று பொறுமையுடன் காவடியாட்டம் நடந்தாலும் தார் வீதியின் வெப்பம் தாங்க முடியாமல் மக்கள் தாரத் தில் நின்றுதான் (அநேக இடங்களில்) இதைக் பார்த்தார்கள். களைப்பின் காரணமாப் பாடல்களும் பாடல்களை குறைந்த சத்தத் துடனேயே பாடினார்கள். இதனால் பாடல் களின் அர்த்தத்தைக் குழி நின்று பார்த்த வர்கள் முழுமையாகப் புரிந்து கொண்ட தில்லை. 'இயக்கம்' காவடி ஆடுகிறதாம் என்ற ஒரு புதின எண்ணமே அக்காவடி ஆட் டத்தை மக்கள் பார்ப்பதற்கான காரண மாயமைந்தது. மொத்தத்தில் காவடி ஆட் டத்தை மிகச்சிறிய தொகையான மக்களே பார்த்திருந்தார்கள் இக் காவடி ஆட்டங் களை நடத்தியதிலும் பெரும்பாலும் முன்னின்றவர்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலி கள் இயக்கத்தினரே.

ஒரிடத்தில் புலிகள் நடாத்திய காவடி யாட்டம் ஒன்றின் பாடல் வரிகள் இப்படி யும் இருந்தது.

"இஸ்லாமிய சகோதரரை... தங்கவடி வேலா!

எங்களுடன், மோதவிட்டான் சிங்கள வன்... தங்கவடிவேலா!"

இதுபோன்றவரிகளை கேட்பவர்களை மெய் சிலிர்க்கவைத்தது. இவ்வாறுசெய்து மதவேறு பாட்டை நீக்கி விடலாம் என்று சிந்திப்பதை விட மதசார்பற்ற வழிகள் மூலம் இதற்காக முயல்வது எவ்வளவோ நல்லதல்லவா...!

இதுவரை மேலே கூறிய அனைத்துக் கலை உருவங்களும் திம்பு பேச்சு வார்த்தை I. இன் பொழுது நிகழ்த்திக் காண்பிக்கப்பட்டன. சில இன்றும் காண்பிக்கப்படுகின்றன. அடுத்து திம்பு பேச்சுவார்த்தை II. இன் பொழுது 'மாயமான்' என்ற பெயரில் தெருக் கூத்தும் வில்லுப்பாட்டும் யாழ்ப்பாண பல் கலைக்கழகக் கலாசாரப் பேரவையினரால் கிராமந்தோறும் ஒரேநாளில் (பகல் வேளை களில் மட்டுமே) பல இடங்களில் நிகழ்த்திக் காட்டப்பட்டன. புரிந்து கொள்வதற்கு எவ்வித சிரமமில்லா வகையில் மகத் தெளிவான வசன விளக்கங்கள் தெருக் கூத்தின் இடையிடையே (அதல் பங்குபற்றிய ஒருவரால்) கொடுக்கப்பட்டது. ஒருமணி நேரத் தெருக்கூத்து என்றாலும் மக்களிடத் தில் அது மிகப்பெரிய அரசியல் தாக்கத்தை உருவாக்கியுள்ளது என்பதில் சந்தகமேயில்லை "இந்திய மாயை" இத்தெருக் கூத்தின் மூலம் பாரிய அளவில் தகர்ச்சகப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்கள், பெண்கள் இருபாலாரும் சிறு குழந்தை முதல் வயது முதிர்ந்தோர் வரை பெருந்தொகையானோர் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஆர்வத்துடன் காத்து நின்று இத்தெருக் கூத்தைப் பார்க்கின்றார்கள் புலிகள். இயச்சத் தினரின் தெருக்கூத்து ஏற்படுத்த முடியாது போன தாக்கத்தைப் பல்கலைக்கழகத் தெருக் கூத்து ஏற்படுத்தி விட்டது. நல்ல உத்திகள் பல இத்தெருக்கூத்தில் கையாளப்பட்டன. ராஜீவ் காந்தியின் பாத்திரம் மிக அருமை யாக பார்த்தோரின் மனதில் பதிந்துவிட்டது. வசனங்களும் அப்படியே.

இங்கே இதுவரை யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தது-நடந்து கொண்டிருக்கும் கலை டி.டி.பி. போராட்ட முறைபற்றி சம்பவங்களை அறிந்தோம். இவற்றை அணுகி ஆராயும் பொழுது இவகைக் கருத்துகள் பசுகள் மத்தியில் பரப்படுகின்றன: 1) கடவுள் வழிபாடு 2) 'இயச்சங்களை நம்பினால் போதும்' என்ற வாதம்.

குறிப்பாகப் புலிகள் இயக்கத்தின் கலை உருவங்களுடாக இவை இரண்டுமே வழங்கப் பட்டன. புல்களின் வில்லுப்பாட்டின் இறுதியில், "புலிகள் பசித்தாலும் புல்லுத் தின்னாது!, யாமிருக்கப்பயமேன்?!" என்ற வசனங்கள் வரகின்றன. இவ்வசனங்கள்-இதன் அர்த்தங்கள் எதைக் குறிக்கின்றன? விடுதலைப் போராட்டம் மக்கள் போராட்டமாக மக்கள் பங்கேற்கும்போராட்டமாக வளர வேண்டிய இன்றைய அவசிய நிலையில் இதை மறுக்கின்ற, இதற்குத் தடைபோடுகின்ற.

வசனங்களல்லவா இவை!

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகக் கலா சாரப் பேரவையின் தெருக்கூத்து சாராம் சத்தில் மக்களை ஏசுதாகவே பொருள்படு கிறது. பார்வை யாளராய் இருந்ததுபோதும் பங்காளராய் மாறுங்கள்! தெருவிலே இறங் குங்கள்! என்று பலத்த அறைகூவல் மக்களைப் பார்த்து விடப்படுகின்றது. ஆனால் உண்மை நடைமுறை இதற்கு மாறாக உள்ளது. அதா வது, இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல தம்பியிரதேசத்தில் ராஜ்யம் மக்கள் பொது வாக எதற்கும் தயாராகவே இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தெருவிலிறங்கிப் பலகால மாகிவிட்டது. அதேவேளை தெருவிலிறங்கி விட்ட மக்களிற்குப் போராட்டப் பாதையில் அடுத்த வேலைத்திட்டத்தை வகுத்தளிக்கு காமல் அல்லது வகுத்தளிச்ச வக்கில்லாம லிருந்துகொண்டு, மீண்டும் மக்களை ஏசு வதில் காலங்கழிக்கிறார்கள், தம்மைப் பெரி தாகக் கருதிக் கொள்ளும் பலர்-பல அமைப்புகள்.

வழிகாட்டுதலில் தமக்குள்ள இயலா மையை மறைப்பதற்காக மக்களையா குறை கூறுவது? தயவு செய்து தெரியாமல் தவறு செய்திருந்தால் அப்படியிட்ட வர்கள் உங்களைத்திருத்திக் கொள்ளுங்கள்! இல்லை யேல் உங்கள் பாஷையில், மக்கள் என்றும் பார்வையாளராக-வெறும் காலரசிக்களாக இருப்பதில் தவறு இல்லை என்றாகிவிடும்.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளும், பல்கலைக் கழகக் கலாசாரப் பேரவையும் மட்டுமே இந்த இடைக்காலத்தில், குறிப்பிடக்கூடிய யளவு கலைவடிவப் பிரசாரத்தைக்கைக் கொண்டன. மற்றவர்கள் ஏன் இதற்குள் இறங்கவில்லை?

மீண்டும் தொடரும் இன்றைய யுத்த நிறுத்த-அமைதிச் சூழலில் எங்கெங்கெல்லாம் இயலுமானவரை அதிகபட்சம் கலைவடிவப் பிரசாரத்தைநடத்தமுடியுமோ அங்கெல்லாம் (யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல) நடத்தப் படவேண்டும். இந்நிகழ்ச்சிகள், வெறும் கலை விழாக்கள்-கண்காட்சிகளாக அமைந்து விடாமல் 'அடுத்து என்ன செய்யவேண்டும்?', என்ற அறிவையும் திட்டத்தையும் மக்களிற்குத் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் ஒழுங்கமைக் கப்படவேண்டும். களத்தில் வேலை செய்யும் அமைப்புகள் இதற்கு இன்றே தயாராக வேண்டும். அதேவேளை, மக்கள் போராட்டமாக வளரவேண்டிய இத்த விடுதலைப் போராட்டத்தைக் கவர்ச்சி காட்டி, மக்களை மயக்கி, தவறான பிரசாரத்தைச் செய்து மக்கள் சத்தியை மழுங்கடித்துவிடார் தீர்கள் என்று மக்கள் சார்பில் 'மகத்தானவர்கள்' இட்டம் மன்றாடுகின்றோம்.

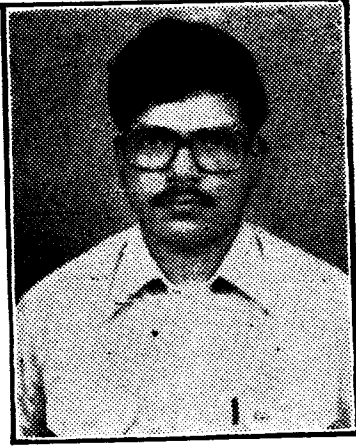
சிறப்பாக, முற்போக்கு விடுதலை அமைப்புகள் தாமதியாது இதிவிறங்கி மக்களை வெற்றிப் பாதையில் லென்றெடுக்க வேண்டும்.

இதழ்-1

ஐப்பசி-கார்த்திகை

1985

தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும்

தோழர் சந்ததியார்

(PLOT இன் முன்னாள் அரசியல் செயலரும், ஒருருட காலத்திற்கு முன்னால் PLOT இல் இருந்து கருத்து வேறுபாடு காரணமாக வெளியேறியவரும் TULF இன் உண்மைச் சொருபத்தை வெளியுலகுக்கு கொண்டுவருவதில் முக்கிய பங்காற்றியவருமான தோழர் சந்ததியார் (வசந்தன்) 10-9-85 அன்று அராஜகவாதிகளினால் கடத்திச் செல்லப்பட்டுள்ளார். இவர் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டா ரெனப் பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது)

தோழர் சந்ததியார்!

“வாழ்வு என்பது மனிதனின் மதிப்பிற்குரிய செல்வம். ஒரு மனிதன் ஒரு முறை தான் வாழ முடியும் என்பதால், அந்த வாழ்க்கையை சில்லறைத்தனமான பயனற்ற, கோழைத்தனமான முறையில் வாழ்ந்தோமே என்ற ஏக்கம் மனதை வாட்டி வதைக்காத வகையில் மனிதன் வாழவேண்டும். வாழ்வின் இறுதியில் திரும்பிப்பார்க்கையில் என்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதையும், பலம் திறம் அனைத்தையும் மிகவும் உன்னதமான மிக மகத்தான இலட்சியத்தை அடைவதற்கு மனித குலத்தின் விடுதலைக்காக அர்ப்பணித்தேன் என்று பெரும்தத்துடன் கூறும் வகையில் வாழவேண்டும்”

என்ற கூற்றின்படி நீவாழ்ந்தாய். உனது இழப்பு தமிழீழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கே பேரிழப்பாகும். உனது மறைவு இருக்கையைப்போல இலகு வானதல்ல. மாறாக மலையைப்போல் பாரமானது.

தோழர் சந்ததியார்!

நீ நம்பிய மக்களும் உன்னுடன் இருந்த தோழர்களும் நீ உருவாக்கிய தோழர்களும் இன்றும் உள்ளனர். நீ விட்டபணியை அவர்கள் தொடர்வர். அதுவே நாம் உனக்குச் செய்யும் அஞ்சல்யாகும்.